T. SZ. MEGYEI ÉS VÁROSI KÖNYVTÁR
KAPOSVÁR

BUDAPEST, 1942. ÁPRILIS 15. — II. ÉVFOLYAM 16. SZÁM.

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

ÁRA: 20 fillér

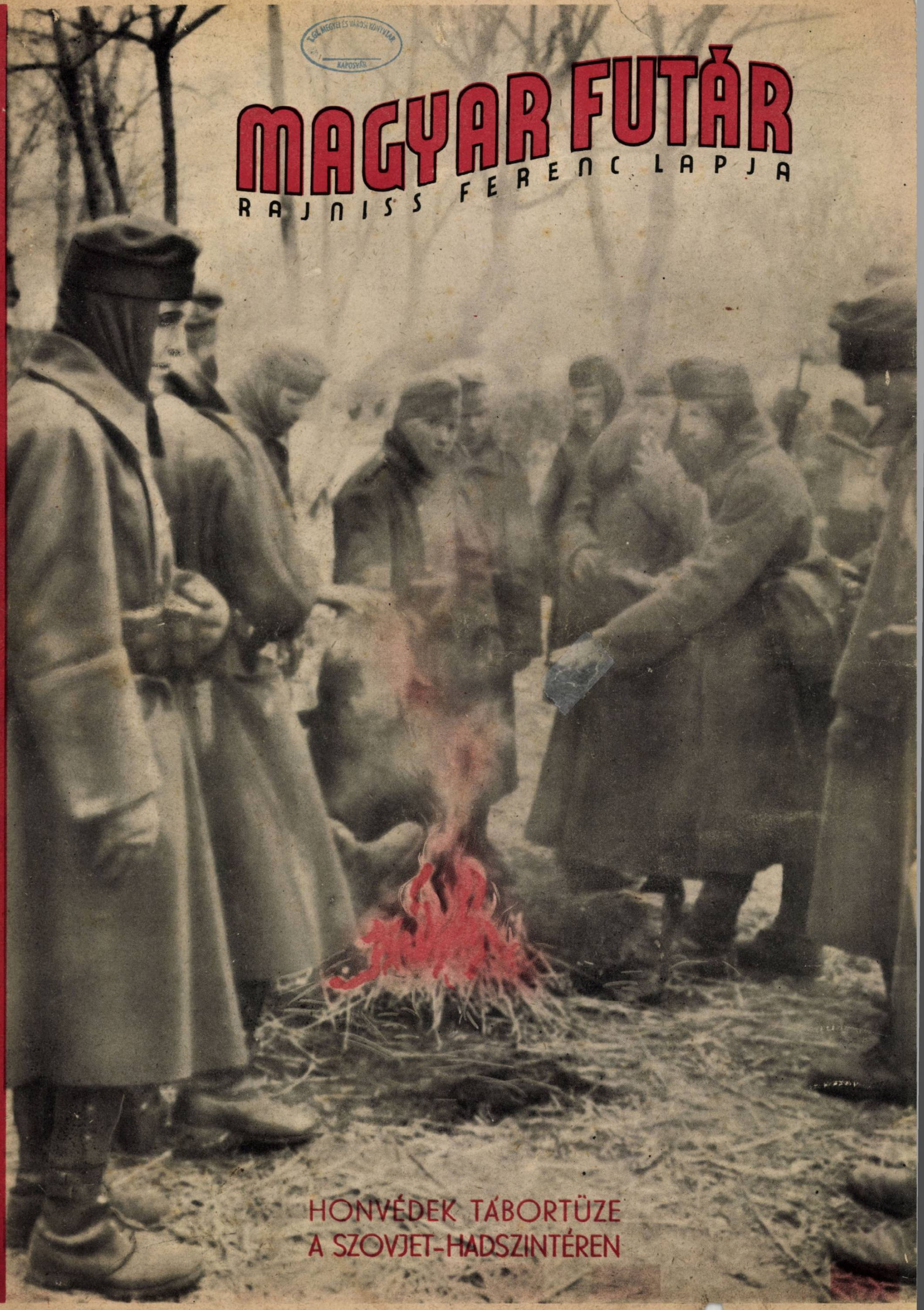

HONVÉDEK TÁBORTÜZE
A SZOVJET-HADSZINTÉREN

EZ A BV 138,— A NÉMET

FELSZÁLL A KIKÖTŐ VÍZÉRŐL a B V 138 és 2500 kilométer távolságig kémleli az angol hajókaravánokat az óceánon...

Az ellenséges nemzetközi sajtó előre agyondícsérte Amerika óriás vízirepülőgépeit, de az újguineai és ausztráliai légi harcok és japán győzelmek óta elcsendesedett a nagy hang s kevés szó esik az angolszász technikai csodáról. A tengeri háború illő mértékre szállította le a túlméretezett légi szörnyetegek értékét.

Németországban a hamburgi híres **Blohm és Voss** hajóépítő gyár 1933 óta épít csodálatos légi erődöket, amelyek közül a Ha 139 a világ legnagyobb tengeri repülőgépe **s az Azori-szigetek és New York között, a 3850 kilométeres utat, átlagos sebességben 15 óra alatt teszi meg. A hamburgi gyár büszkesége azonban a B V 138, a hárommotoros tengeri távolsági felderítő gép, amely erős fegyverzete miatt valóságos légi erődítmény s** szolgálatot 5000 kilométeres **körzetben teljesít. A B V 138 ellenőrzi az ellenséges hajójáratokat messze** künnt a nyílt tengeren s jelenti az irányt **és a karaván erejét a támaszpontoknak és a legközelebb járó tengeralattjárók parancsnokainak...** A német légi erőd négy beépített harci állásából és forgatható páncéltornyából, a legmodernebb fegyverek zúdítanak tüzet minden irányba, a támadó ellenséges harcigépekre. A B V 138 törzse 8 vízmentesen zárt rekeszből áll és komoly sérüléssel is, hosszú ideig a tenger felszínén maradhat, bevárni a segítséget. **A nagy távolságok legyőzésére alkotott, hatalmas repülőgépek, a háború után, az építő békében is forradalmasítják a légi forgalmat s új korszakot készítenek elő a repülés történetében...**

A REPÜLŐGÉP VEZETŐJE pazar kilátású fülkében ül, mintha valami luxuskocsit vezetne a biztonságos szárazföldi utakon

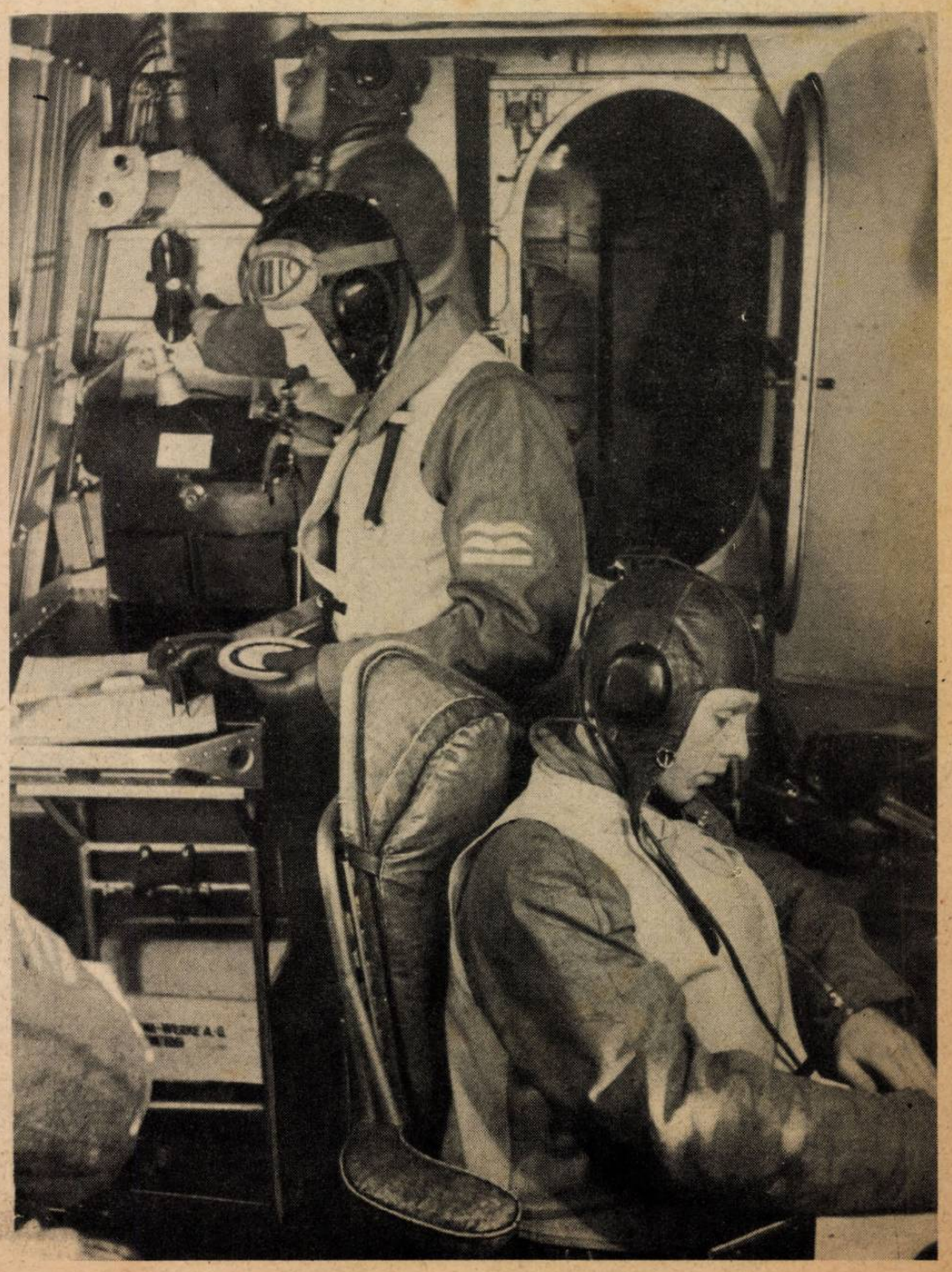

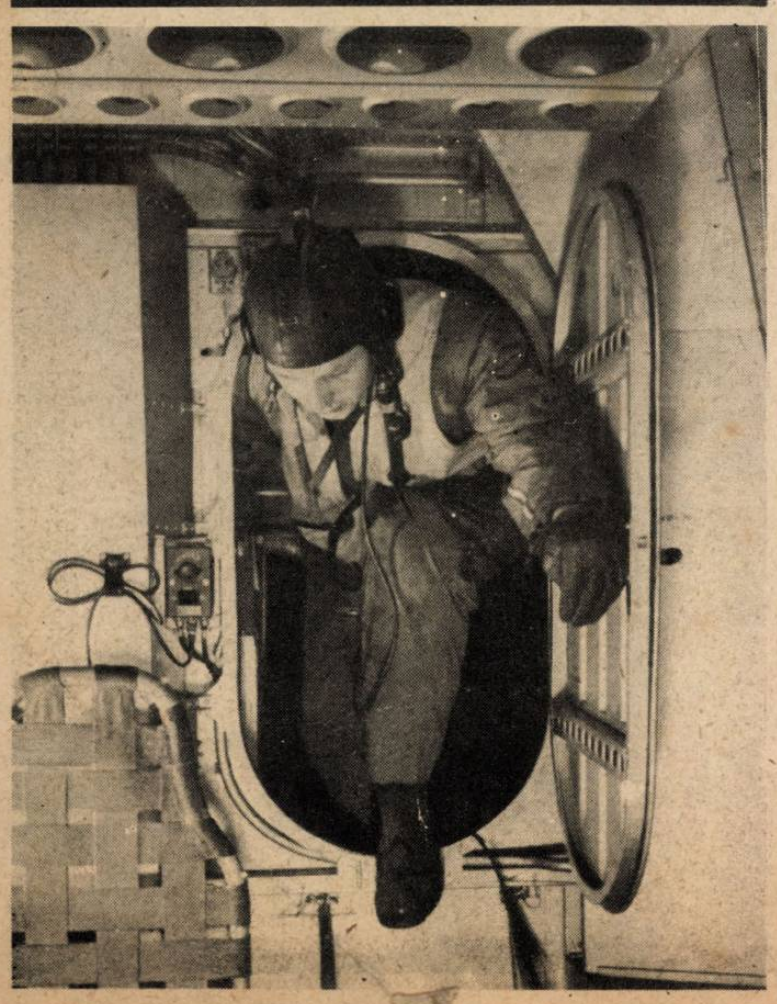

A GÉPPUSKÁS átlép a harci állás páncélozott termébe

A B V 138 MŰSZAKI SZOBÁJA. A vezető, a rádiós és a térképész kényelmesen és nyugodtan dolgozik a felhők között

REPÜLŐERŐD!

HA ELLENSÉGES VADÁSZGÉP MUTATKOZIK, MEGINDUL ELLENE A TŰZÁRADAT...

A B V 138 TÜNDÉRI FÉNYKÉPE AZ ÓCEÁNRÓL. Angol hajók húznak a szigetország felé s pillanatok alatt tudják az illetékesek, hogy hol kell megtámadni őket...

A TÁMASZPONTJÁRA VISSZATÉRT B V 138. A repülőtiszt előtt a forgatható páncéltorony, gyorstüzelő ágyúval...

A PARANCSNOK jelentkezése a kikötőben a nagyút végén. Bajtársi szellem és a hivatás közös büszkesége tartja össze a repülőerődök személyzetét...

Hadijátékok a Hárshegyen

Hatszáz cserkész vett részt a Hárshegyi Cserkészparkban az ötnapos országos őrsvezetői tábor befejező gyakorlatán, a hadijátékokban.

A lelkes cserkészfiúk a gyalogság nehéz fegyvereivel, a golyószórókkal, a géppuskával és a páncéltörő ágyúval játszották le az ütközet minden komoly lehetőségét. A magyar katonaszellem él ezekben a fiúkban és ezt sokszorosan bebizonyították, komoly tudással és lelkes érzelemmel a kiválóan sikerült hárshegyi hadijátékban.

ELŐNYOMULÁS az ellenséges állások felé...

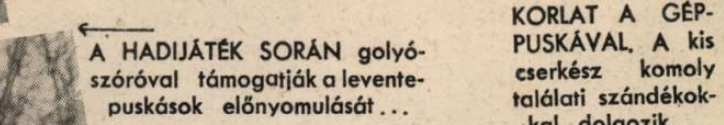

A HADIJÁTÉK SORÁN golyószóróval támogatják a leventepuskások előnyomulását...

CÉLZÁSI GYAKORLAT A GÉPPUSKÁVAL. A kis cserkész komoly találati szándékokkal dolgozik...

MÉG CSAK LEVENTE-PUSKÁVAL GYAKORLATOZNAK, de katonai fegyverrel is bizonyára megállnák helyüket

GYŐZELEM!

A RÁDIÓSOK jelentéseket és parancsokat továbbítanak...

A PÁNCÉLTÖRŐ ÁGYÚVAL GYAKORLATOZNAK AZ ŐRSVEZETŐK...

HÉTRŐL HÉTRE

V

Ante Pavelics

a horvát Poglavnik, a zágrábi szábor ünnepi ülésén, az európai jövendő alaptörvényeit s népének bölcsen felismert történelmi irányvonalát jelölte meg a következő egyszerű és világos mondatokban: „Figyelmeztetek mindenkit: — semmiféle fantomot, sem pánszlávizmust, sem jugoszlávizmust nem kergethetünk. Ezek ellen ugyanúgy, mint mindenféle bolsevista gondolattársítás ellen, készek vagyunk a keleti síkságokon, saját határainkon és országunk belsejében is, a legvégsőkig felvenni a küzdelmet!...“ Bármi történjék a jövendőben, a keleteurópai és balkáni békének, a népek tisztességes és őszinte barátságának, csak ez a józan álláspont lehet az alapja. Véres és kegyetlen leckékben tanulhatták meg a szláv törzsű, de európai gondolkodású népek, hogy a „szlávtestvéri“ elnyomásnál szörnyűbb barbárságot nem igen jegyzett még fel korunk történelme. A cseh, a szerb és az orosz zsarnokság s a cári, vagy a szovjetirányítás, egyformán romlásba rántotta a kisebb népeket s tűzcsóvát dobott Európa közös házára. Ki tudná ezt jobban, mint Ante Pavelics, aki 1933 május 12-én, száműzetésben, 5 millió dinár vérdíjjal a fején, megrázó cikkben fordult Európához s a halálra sebzett horvát népnek segítséget kért. „A horvát nép legjobb fiai“ — írta akkor Pavelics, — „vérükkel és életükkel megpecsételt harcot kezdtek a szerb zsarnokok ellen. Ezért szuggatják le a belgrádi csendőrök a horvát szabadságharcosok körmeit, ezért kínozzák újulásba és ezért ölik meg őket a börtönökben.“ Ilyen volt a szerb testvériség, amilyennek Pavelics jellemezte! És ilyen a cseh és az orosz testvériség is. Ilyen a szovjet is, kísértetiesen ilyen, valahol a titokzatos közös gyökerein a pánszláv, — bolsevista, — zsidó világhatalmi tébolynak. Moszkvában most ülésezik a pánszláv kongresszus, az emigráns délszlávok és a csehek részvételével. Az emelvényen Gundunov vörös tábornok lázítja a szláv-testvéreket, hogy szabotálják a munkát és a rendet mindenütt, ahol csak tehetik s Derzsavin, a bolseviki professzor, uszítja a „szláv intelligenciát“ a közös lázadásra. Gavriló Princip gyilkos szelleme lengi körül a moszkvai gyülekezetet. Kísért a mult, vörös tógában... A horvát Poglavnik pedig európai, tavaszi napsütésben harcot hirdet a tüdőbajos orvgyilkosok ellen. Horvátország történelmi hivatástudattal, felsorakozott Európa hősi frontjára...

A 8 Órai Ujság

helyreigazítást követelt a Magyar Futártól, amiért az 1919. évi, s a kommunista zendülést felmagasztaló cikkét ismertetni bátorkodtunk. Sajnálatos ténykörülmények miatt, mi nem igazíthatjuk helyre a 8 Órai Ujság viselkedését, 23 elmúlott esztendő után, különösen, ha még a magyarázkodásban is az emlékezőtehetség feltűnő hiányosságait már első pillantásra felfedezzük... A 8 Órai Ujság azonban sulyosan téved támadásunk megítélésében. Tőlünk minden baloldali, vagy reakciós lap, évszázadokig elforoghat vásott tengelyén, anélkül, hogy törődnénk vele. Elvekért, gondolatokért, a magyar jövendőért küzdünk, szívünk mélyéből becsüljük és szeretjük a tiszta politikai fegyvert, senkinek múltját szükségtelenül fel nem hánytorgatjuk, sőt a gúnyolódást is eltűrjük, ha módjával történik, — de a jogtalan személyi hajszát, az olcsó, örökös viccelődést, állandóan csak néhány magyar politikus rovására és a zsidóság gyönyörködtetésére, szó és hang nélkül nem tűrhetjük el. Sokszor szemet hunytunk a 8 Órai Ujság személyeskedései fölött, nem válaszoltunk s nem indítottunk fölösleges vitát és pert, mert hiszen a bíróság megterhelése sem méltányos dolog személyi veszekedésekkel, ezekben a nehéz időkben. Az ilyen fegyelmezett hallgatásokból a 8 Órai Ujság arra következtetett, hogy tovább lehet feszíteni a húrt... És feszítette nyeglén, amíg végül erkölcsbírói elragadtatásában azt is kijelentette a 8 Órai Ujság, hogy „már 1918-ban és 1919-ben is a destrukció ellen küzdött...“ Erre mondottuk, hogy ez már sok és idéztük a 8 Órai cikkét, amelyben Lenin “apostoli jelenség“, a kommunisták „hitvalló vértanúk“, és a magyarországi szovjetkormány megteremtője az új világnak, amelyet „az Irás hirdet...“ Érdemes ráfigyelni erre a vallásos színezetű kifejezésekbe öltöztetett őrjöngésre, amely a zsidó messiásvárást bizonyítja ugyan, de bizony ellentmond cáfolhatatlanul a — magyar ellenforradalmiságnak...

A védekezés

egyszerű és gyatra. Azt írja a 8 Órai Ujság, hogy akkor kommün volt s a vezércikkeket is parancsszóra kellett írni. Túlkönnyű feladat lenne megmondani percnyi pontossággal, hogy a vörös zsidók mikor vették át a lapokat a rózsaszínű zsidóktól, dehát maradjon ez édes titok a megígért bírósági tárgyalásig. Menjünk kissé hátrább s nézzük meg, mit írt a 8 órai Ujság a kommün előtt, a kommunizmus előkészítésére! 1919 február 21-én így lelkendezik Károlyi Mihály politikájáért a 8 Órai Ujság:

„A földosztás korszakalkotó napja kezdődött meg ezen a tavaszi ragyogású napon. Új világ születésének dátuma ez. A mérnökök, akik mérőláncaikkal feldarabolják a főúri osztály birtokait, mintha a nimbuszától megfosztott történeti osztályuralom sírját hantolnák be ezzel a munkájukkal. A nagybirtokos osztály elvesztette roppant hatalmát és politikai befolyásának bázisát...“ Hát lehet ilyen mondatok után, a becsületes földreform következetes híveit támadni, abban az ujságban, amely így tudott lelkesedni a földosztásért?... De cifrább a 8 Órai Ujság 1919 február 22-i cikke, a következő mondatokban:

„A munkás kolonnok férfias lépéseitől viszhangos a reggeli Budapest, ahol tegnap este puskaropogás verte fel a sötét csendességet. Arra a kérdésre, megérkezett-e körünkbe Spartacus, még nem tudunk válaszolni, mert még problematikus emberekkel és kideríthetetlen eseményekkel állunk szemben, de a több mint százezer proletár, aki ma délelőtt a körutakon, a főváros vérkeringésének főszervein végigvonult, megadta rá a választ, hogy mi lesz, ha tényleg kitörne közöttünk a polgárháború...“ Ezeket a sorokat nem a kommunista terror, hanem a kommunizmus beharangozásának szabad akarata szülte! 1919 március 19-én, így üdvözölte vezércikkében a 8 Órai Ujság a szocializálást:

„Az idők szavára hallgatott a kormány, amikor a tegnapi miniszteri tanácson elhatározta a szocializáló minisztérium felállítását, amely egyrészről át fogja venni a különböző tárcák kezelésében levő iparüzemeket, másrészről végre fogja hajtani a szocializálásra megérett ipari üzemek állami kezelésbe vételét. Az új kornak szelleme annyira áthatotta közgazdasági életünket, hogy a régi rendszernek még csak romantikus hívei sincsenek...“ A 8 Órai Ujság tényleg nem volt romantikus... A jó magyarok már bujdostak ebben az időben s nem hangoztatták Károlyi Mihályról, hogy benne „megszólalt egész Magyarország, az elemi őserő ékesszólása s ajkán dalra zendült az egész néplélek, kifejezést találva minden bánatra, reménységre és elszántságra...“ Még a dalzengés művészetét is odaajándékozta a 8 Órai Ujság a rekedt Károlyinak, csakhogy jobban tessék, de nehány hét múlva olyan laposat kacsintott Leninre, hogy idáig villant; — 1942-ig. Már engedelmet kérünk, — de a türelmetlen, gőgös, tolakodó politikai erénycsőszködés nem illik a 8 Órai Ujsághoz. Csak ennyit akartunk mondani, — egyébként béke legyen velünk s tavaszi gyöngyharmat...

Velencében

kovácsolják az új európai ujságírás szellemi és erkölcsi törvényeit, ahol a nemzeti ujságíró egyesületek kongresszusán 15 ország 300 kiküldöttje tanácskozik a Doge-palotában. Minden ujságíró a saját országának és népének kulturáját és nemzeti törekvéseit képviseli, az együttműködés nem romlik bele a zsidó nemzetköziség mocsarába s a kongresszus résztvevői, nem egyes lapok érdekeit, hanem a hazájukat képviselik, az új Európa nemzettisztelő szellemében. Ahogy Ravasio, az olasz fasiszta párt helyettes főtitkára mondotta az egybegyült ujságíróknak, a tengelyhatalmak mozgalmai forradalmat jelentenek a maradi és ósdi gondolkodásmód ellen s Európát meg kell szabadítani a francia forradalom és a marxizmus maradványaitól és az önzéstől, az új eszmék diadala érdekében. Ebben a nagy átformálódásban az ujságírásé az előkészítő munka. A népek új életrendszerének kialakításában, az erkölcsi forradalom az ujságírás feladata. A kongresszus elnöke, Weiss német birodalmi sajtóvezető azt hangoztatta, hogy az új, forradalmi ujságírást egy egész világ választja el a zsidó demokráciák sajtójától. A velencei kongresszus tiltakozást jelent be a kútmérgező ujságírás ellen, tiltakozik a sajtónak a kapitalista érdekeknek való kiszolgáltatottsága ellen, az ujságírók kizsákmányolása és a sajtó elzsidósodása ellen, amely alapvető betegsége az egész nemzetközi ujságírásnak. A velencei iránymutatást szívünkből köszönjük és elfogadjuk. Nem a tőkének, a titkos gazdasági hatalmaknak s a világot áthálózó zsidóságnak van szüksége új sajtóra, hanem a szabad és emberi létre vágyó népeknek! Minden titkos összeköttetés, minden tőkés beavatkozás meghamisítja a közvéleményt és eltereli a figyelmet az életfontosságú nagy kérdésekről, a dolgozók, a kisemberek és a nagy összesség, a nemzet ügyeinek szabad szolgálatáról. Velencében, — ahol a magyar ujságíró rend képviselete is megjelent, — jó munkát végeztek...

„Nem tanul, —

nem művelődik, nem mosdik, csinálja az üzletet és a gyereket. Esküszik hamisan. Sokszor gyujtogat. Megcsonkítja ellensége barmát. Vádaskodik alaptalanul. Veszteget, ahol lehet. Korrumpál mindenütt. Pénteken este gyertyát gyújt és megfürdik a rituális lében. Hangosan imádkozik és némán csal. A földről lenyúzza a termő réteget, a népről a bőrt. Szapora, mint a bogár. Élelmes, mint a veréb. Pusztít, mint a patkány...“ Bartha Miklós jellemezte így a legsötétebb liberális korszakban a kazár zsidókat és a Függetlenség ezt a jellemzést választotta elindításnak egy folytatásokban közölt nagy korrajzhoz, amelynek Tiszaeszlár a címe. Rövid 60 esztendő kimosta a magyar nép emlékezetéből ezt a szót, mert az egész világ zsidósága buzgólkodott lázasan Tiszaeszlár feledtetésén... Eltünt a kis Solymosi Eszter, a magyar cselédleány, — 60 évvel ezelőtt, — a tiszaeszlári zsinagóga körül, ahol éppen sakterválasztásra készültek a zsidók. Világbotrány lett Solymosi Eszter halálából és keserű magyar per, amelyben a törvény igazságkeresése szembekerült a nemzetközi zsidóság teljes hatalmi súlyával. Páris, London, New York ismerte Tiszaeszlár nevét és Schwarc Salamont a saktert... A tiszaeszlári perben bukott el a magyar népi önvédelem s győzött 40 esztendőre a zsidóság. Tanulni kell sokat a multból, de nem a meghamisított, zsidó történelemírás útmutatásai alapján. Örömmel fogadjuk a Függetlenség vállalkozását, a tiszaeszlári kor, az események, a társadalmi, gazdasági és politikai erők, a szenvedélyes harcok és a nemzetközi bonyodalmak ismertetését, mert a nemzetközi zsidó összeesküvések kora még nem múlott el s minden meglepetés ellen a legjobb orvosság, — a tudás...

MAGYAR HONVÉDEK MÁRCIUS 15-I ÜNNEPE KIEVBEN.
A feldíszített kievi laktanya udvarán ünnepélyes külsőségek között vonultak el március 15-én az utász alakulatok a nemzeti zászló előtt.

A DUNÁN MEGINDULT A HALÁSZAT,
a pesti hidak között is szorgalmasan vetik ki hálóikat a halászok.

MAGYAR

A VISSZATÉRÉSÉNEK ÉVFORDULÓJÁ

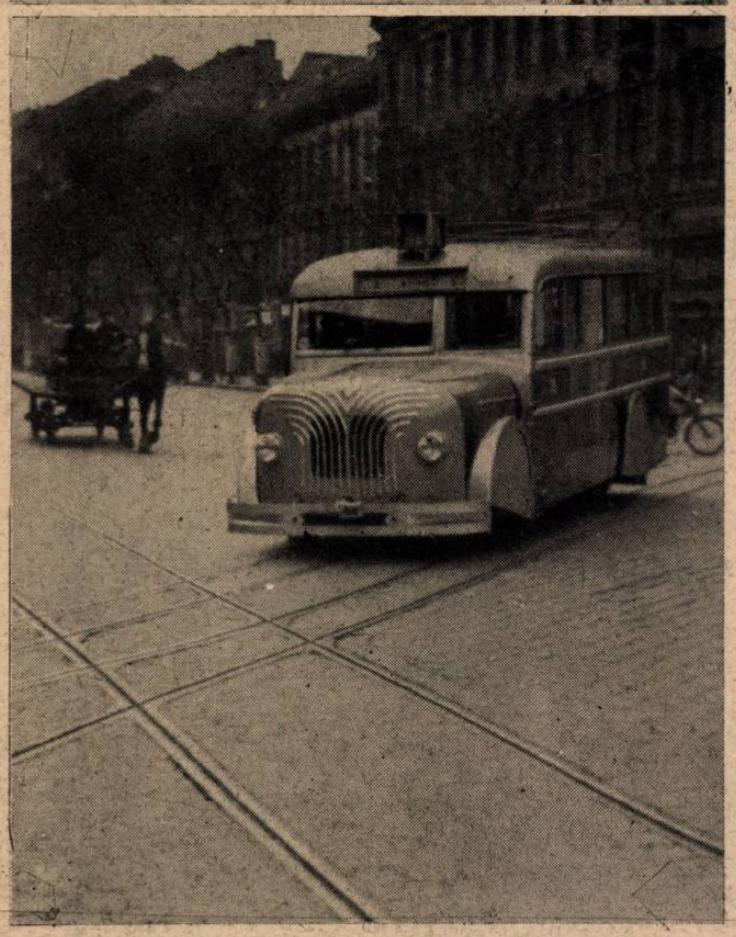

SÍNAUTÓBUSZ A PESTI UTCÁN.
A villamosok zsufoltságának enyhítésére a közeljövőben sínautóbuszokat állítanak forgalomba. A leállított autóbuszokra könnyű acélkerekeket szereltek s mostmár gumiabroncs nélkül szalad a kocsi... Az első próbakocsi a 10-es vonalon közlekedik.

TAVASZI ESŐ MOSSA a szabad Újvidék főterét. Háttérben a régi városháza.

A DÉLI NAPSÜTÉS minden ráérőt kicsalt az újvidéki korzóra.

A SZOVJETFRONT legújabb győzelmeinek együtt örülnek a meleg barátságban élő magyar és német katonák.

JÓ FOGÁS AZ ÁLDOTT DUNÁN.

KÉPHIRADÓ

ÜNNEPLŐ DÉLVIDÉKRŐL

A TAVASZ ELSŐ HÍRNÖKEI...

A VIDÁMAN CSILINGELŐ VILLAMOS az „1941 április 13"-utcába igyekszik, amelyet a magyar csapatok bevonulásának boldog napjáról neveztek el

A VOLT BÁNI PALOTA ELŐTT rendőrrel beszélgetnek a várost látogató telepes-lányok.

PÉTERVÁRADDAL szemben, a Duna innenső partján magyar honvéd áll őrt az ezeréves határon.

ITT-OTT MÉG HÓFOLTOK FEHÉRLENEK A FÖLDÖN, de ez cseppet sem zavarja az újvidéki „vurstli" közönségének jókedvét.

ÚJVIDÉK GYÖNYÖRŰ GÓTSTÍLUSÚ SZÉKESEGYHÁZA. Esztendő óta már csak magyarul száll a hálaadó ének a magyar ég felé...

MAGÁNTÁVÍRÓ-KÉSZÜLÉKEK MAGYARORSZÁGON A posta legújabban lehetővé teszi, hogy előfizetői közvetlen írógép-távíróösszeköttetést létesíthessenek egymással. A magas díjszabás ellenére is számtalan az előjegyzés. Eddig tizenöt magántávíró-gépet helyeztek forgalomba.

A LISSZABONBAN megrendezett nemzetközi fényképkiállításon Korschelt Miklós, a kiváló magyar amatőrfényképész három kiállított képével díszoklevelet nyert. A legnagyobb sikert az „Anyaszeretet" című képe aratta.

TAVASZI

Ma szép napunk lesz, hála Istennek...

Tavasz van, április, erjednek a világ erői a mélyben, a szél varázsló füttyszavára kikandikál a rügy, nyujtózik a fűszál és izmosodik a búza zöld lándzsája. Másképpen nyikorog a szekér kereke és másképp dobban a ló vasalt körme az istálló küszöbén.

Csörren a zabla karikája, zördül az eketaliga és a vason a kelő nap fénye sajog már: a rozsdát lecsiszolta róla a fekete hant, amit kifordított tegnap, míg barázdát barázda sebe után hasított.

A karácsonyi abrosz, amin az ünnepi kalácsot szegték, s többé nem vették elő azóta, ott fehérlik a duzzadt zsákon: belőle vetik el a tavaszi magot, s közben elmondanak egy Miatyánkot az oszloplábú, buzogányöklű, szélmartaképű emberek.

A föld hív...!

A néma riadó végigharsan a falun.

A nap még hályogos, vörös szemmel pislog az éghatár szélén, de aki mozogni tud, már úton van. Nem marad otthon, csak a beteg és karonülő, meg a tehetetlen vén. Nyujtóznak az izmok, boldog ritmusban, de másképp, mint télen...!

Népvándorlás folyik, ünnepi, komoly, mintha odakint a tavaszi erőktől feszülő határon, a kopasz eperfák, reszkető jegenyék orgonasípjain egy láthatatlan kántor zsoltárt zendítene és az ég boltozata alatt titokzatos szertartás kezdődnék.

— Aggyon Isten... — köszönnek, s az orcák, amelyeken barázdákat vésett a téli gond és fehér pemetével bemeszelt a négy fal rabsága, most ragyognak.

Két ló ballag tempósan a párolgó, friss barázdán, az eke szarvát asszony tartja. Erős, fehér lábikrái kivillannak a tarka szoknya alól. Kezében ostor és néha csendülő hangon kiált:

— Csinos, tüled...!

Az ura valahol az ukrajnai olvadó hóban őrködik tán az itthoni élet békéjén, s vigyáz, hogy itt csak ekék vasa túrhassa a földet, ne tankok acéltalpa nyomja. Mögötte a friss barázdában szürke varjú battyog és bókolva szedi a cserebogár pajorját.

A köd, — mintha a tél felejtette volna itt, a földre terítve szakadozott, koszlott ködmönét, — vastagon borít be mindent. Lapul alatta a világ, — nyujtózva a határban a földek, kopasz ágkarjaikat nyujtogatva a fázós jegenyék s a házak is a faluban, azon borzasan, ahogy a bőjti szelek nád- és zsúptetejüket széjjelcibálták.

Az ég setét sátorán húnynak a csillagok, a mennybolt lassan magosra emelkedik, megsáppad, s áttetszőekké válnak rajta a fellegek. Szél kerekedik. Nem erős, csak éppen egy fuvalomnyi, de nyers és friss szagokat hoz magával; valami meleget is és végigcsiklandozza a dolgokat. A fák ághegyein a kövér rügyek beleborzonganak, a gyenge fű alázatosan meghajlik símogatása alatt, s a jószág, mintha ostorral megvágták volna, remeg tőle az ólak meleg fala mögött is.

A ló megrázkódik az álláson és talpraugrik; a borzas eb magosra tartott orral beleszimatol a levegőbe és kurtákat vakkantva körülrohanja a szalmakazlat; a tyúkólban a kakas mély kántor-hangon kukorikol.

Az éghatáron, mintha tejet öntöttek volna el, s valaki eldobott egy darab eleven szenet is a szétömlő fehérség közepébe.

Virrad.

A házak ajtaja kinyílik s a szürkületben emberek tétova lépései koppannak az udvarokon.

A templom felől, amely úgy őrzi az apró hajlékokat, mint kopott, vén pásztor a nyáját, mély dongással kondul a harang.

Öt óra.

A föld hallhatatlan hangon szólítja szolgáit és nincs senki, aki parancsának ne engedelmeskednék: *a falu szerszámot ragad.* A kezek ugyanazt a mozdulatot végzik, mint a száz esztendővel ezelőttiek a faluhatárban!

Férfi és asszony, sírja felé hajló aggastyán és gyermek, mind ugyanavval a törvénnyel vérében serken fel a puha ágyról, szalma-fonott dikóról, kemencesutról, földrevetett szalmazsákról s engedelmeskedik az egyetlen úrnak: a földnek.

A fiatal erdő szélén gyerek nyakában fehérlik a kelő napban a hamvas: duzzad a magtól és a növendékfiúcska keze ugyanolyan széles, szinte áldó mozdulattal lendül a vetés mozdulatába, mintha apja lépkedne ott.

Fények villannak a határon, mintha jeleket adnának egymásnak a szerszámok: kifényesedett ásók, kapák, barázdák végén kiforduló ekevasak. Erők feszülnek neki a földnek, a nap felhág a mennybolt magasába és szelíd meleget önt szét a tájon.

Az ember meg-megáll, homlokán magosra tolja a kalapot és letörli a verejtéket. Egy pipa dohányra tán meg is pihen, hogy aztán újult erővel ragadja meg a szerszám síma nyelét: az eke szarvát, a kapát, vagy ásót.

Itt nincs henyélés. Nincs halogatás. Dolgozni kell.

Tavasz van. Zsendül a világ, a fű szinte hersenve nő és a fákon a kövér rügyek felpattannak, ha rájuk süt a nap.

A magyar föld népe talpon van...

D. N. L.

Tüled. Csinos...

A fiatal erdő még kopasz, de a szántóföld már megérett a munkára

Szürkületkor a napszámos is elindul

RIADÓ A HATÁRBAN

Jól esik egy pipa dohány déltájban

A tavaszi napnak is van már ereje

Kifényesedik a kapa nyele, mire alkonyodik

Lendül a kéz és hull a mag a megtárult barázdára

A gyermek keze is rájár az ősi magyar munka mozdulatára

KOLOMBO
Ceylon fővárosa és a legfontosabb angol tengeri támaszpont India védelmében

A KOLOMBOI KIKOTŐ RAKTÁRHÁZAI
A japán bombák felgyujtották a kikötői épületeket...

Ceylon japán ostromzárban

RÉGI BUDDHISTA TEMPLOM KOLOMBO BENNSZULOTT NEGYEDÉBEN

Az angolszász hatalmak elveszítették a ceyloni vizeken lezajlott tengeri csatát. Egy brit repülőgépanyahajót, két cirkálót, egy rombolót és egy őrnaszádot elnyelt az óceán s a szétszórt maradék tengeri egységek javarésze is bénító sérülésekkel vánszorgott el az indiai kikötőkbe. A bengáli öblöt japán hadihajói urolják s az Indiai-óceánon az angol védelem törzse, **a két legnagyobb cirkáló** is elpusztult a japán repülőgépek bombazáporában. **Delhiben alkudoznak s a japánok cselekednek...**

Ceylon fővárosa **Kolombo,** a 300.000 lakosú nagy város átesett a legsúlyosabb tűzkeresztségen s **hadi célpontjait** a japán zuhanóbombázók összerombolták. Már az angolszász sajtó is jósolgatja a közeli döntő támadást Ceylon szigete ellen **s a rosszban ritkán téved Anglia és Amerika...** Ceylon területe 65.906 négyzetkilométer s lakossága 6 millió lélek. Gazdag tea, rizs, kókuszpálma és gumiültetvényeit 1200 kilométer hosszú vasutvonalát és kiváló útjait az angolok csak nagy keserűséggel adják fel, ha már elkerülhetetlen lesz, de mindenáron védeni próbálják a híres **Ádám-hídját, amely a tenger sekély vizén át, Ceylont összeköti az indiai szárazfölddel.** Ezen a furcsa hídon dől el Anglia sorsa, de biztosan eldől! **Az Ádám-hídja összeköti majd a — tengelyhatalmakat s a felszabaduló India lerázza a brit jármot magáról. Ceylon a nagy ugródeszka a győzelmes béke felé...**

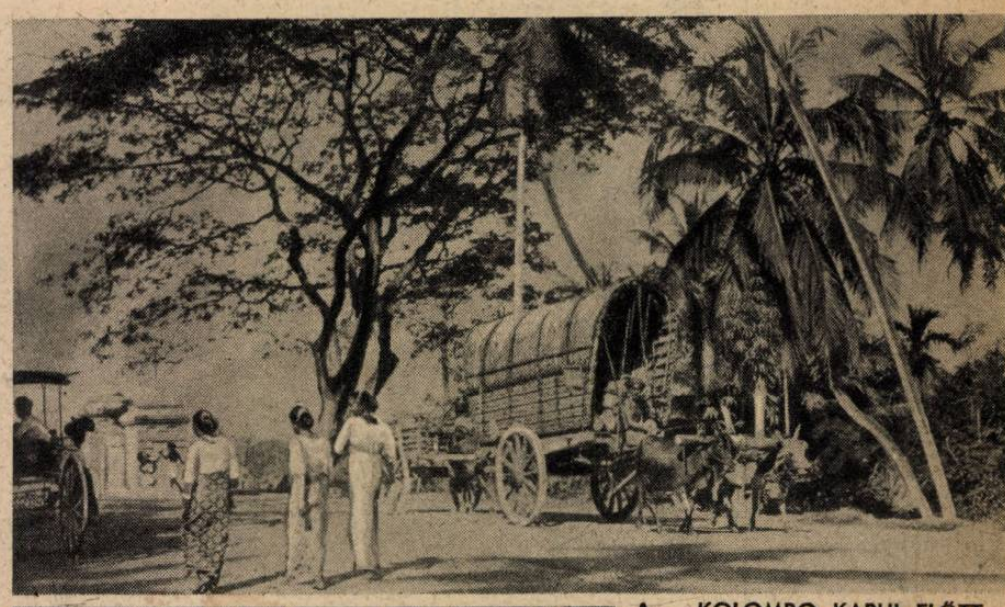

KOLOMBO KAPUI ELŐTT
A budhista singaléz lakósság angolellenes és nem kíván beleavatkozni a kifejlődő harcokba

A CEYLONI TEHERKOCSI

A TEMPLOMI SZENT ELEFÁNT, drágaköves díszpompájában a ceyloni vallásos körmenetek élén halad

NÉPÜNNEPSÉG KOLOMBO FŐUTCÁJÁN
A dobok egyhangú pergése és a sípok sikító hangja valóságos bódulatba veri a népet s a tánc végkimerülésig tart. Ez a titokzatos Kelet, lelki törvényeit csak sejti a fehér ember...

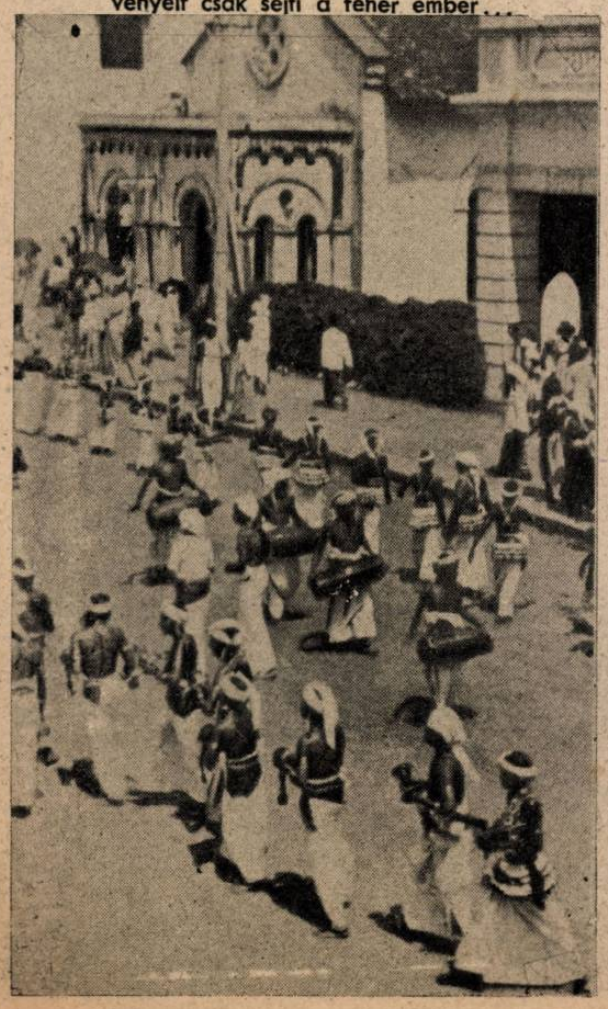

AZ AMURADHAPURAI SZIKLATEMPLOM
Ceylon ősi építőművészetének remeke

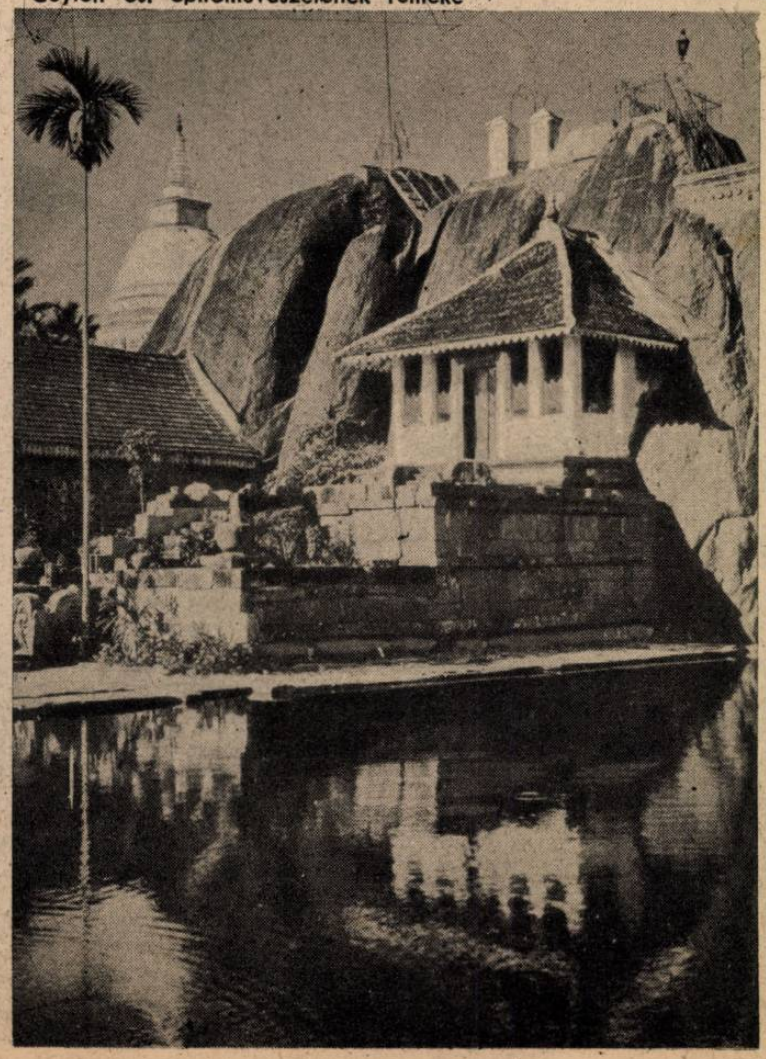

Ujság

A POGLAVNIK üdvözli a szábort, a horvát törvényhozó testületet

ANTE PAVELICS, a horvát állam vezetője. A szerb uralom alól felszabadult horvát nép, független államiságának első évfordulóját ünnepli. A magyar küldöttséget Zágrábban baráti szívélyességgel fogadták

BRÜSSZEL búcsúztatja a szovjetfrontra induló vallon önkénteseket

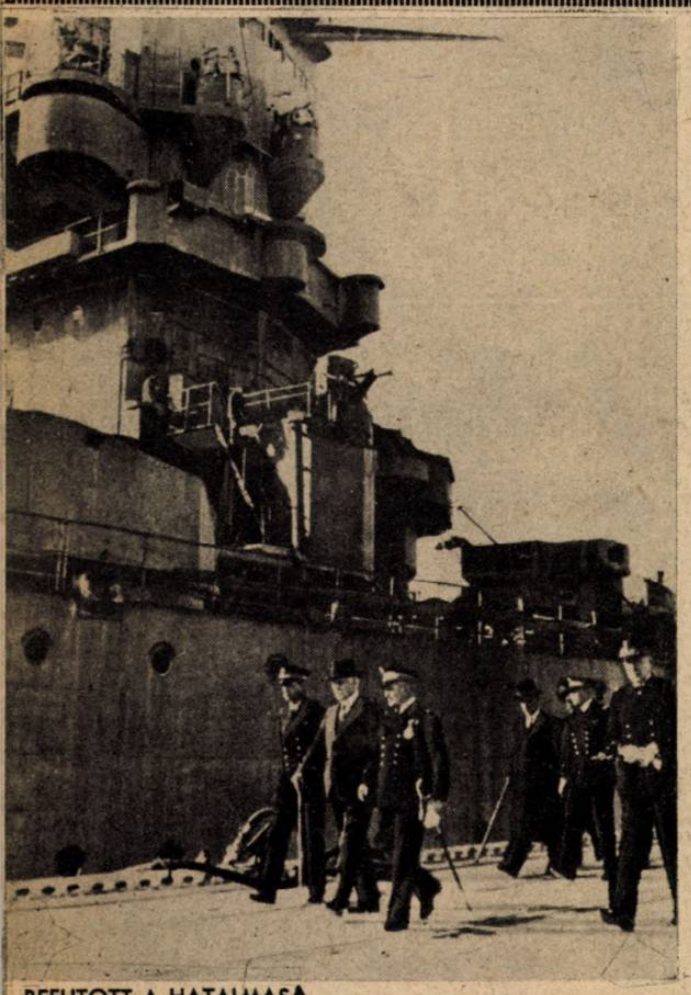

BEFUTOTT A HATALMAS DUNKERQUE FRANCIA CSATAHAJÓ A TOULONI HADIKIKÖTŐBE. Képünkön Petain marsall és Darlan admirális szemlére indul a csatahajó parancsnokaival.

BECSÜLETREND. Jeannette Louise Nommee lyoni szülésznőt becsületrenddel tüntették ki; a klinikán, ahol szolgálatot teljesít. Eddig 80.000 gyermeket segített a világra.

VIGON TÁBORNOK, spanyol légügyi miniszter, a madridi északi pályaudvaron üdvözli a keleti hadszintérről visszatért spanyol repülőtiszteket

AUSZTRÁLIAI KÉNYELEM. Az ausztráliai expresszvonat berendezése valóban fényűző. A bárteremben állandóan szól a zene, hogy a tájat unó utasok ne unatkozzanak. Éppen egy gyapjashajú zsidógyerek zongorázik, — nem japán indulót...

TAVASZI DIVAT Délutáni ruha, unatkozó szép lányoknak

VÉGITÉLET MALTA SZIGETÉN

IRTA: RAJNISS FERENC

Tűzeső veri éjjel és nappal, szinte szakadatlanul Malta felszaggatott földjét s a hét folyamán az ezernyi támadás minden borzalmát felülmúló légi rohamok hullámözöne zúdított halált és pusztulást Anglia földközitengeri fellegvárára. Alig 316 négyzetkilométer területen, 300.000 lélek szigethazája fölött, mintha töményen összezsúfolódott volna a világháborús orkán, — úgy bömböl, zúg, csattog, üvölt s lángot vet szörnyű robbanásokban a tengelyhatalmak csatázó ereje. Két hónap óta fokozódik a félelmetes támadás, amelynek végső célja és sikere sem lehet már messze s az angol haderő kétségbeesett kísérletezései nem tudták lemérsékelni a rohamok lendületét. Sokszor hitték, hogy nincs már pokolibb formája, lehetősége a bombázásnak, de az utolsó napok eseményei felülmúlták az angol képzelőerőt...

Először 10 órán át hullott az 500 és 1000 kilós bomba Malta szigetének összes fontos hadicélpontjaira, azután a hatalmas éjjeli támadás borította tűzbe a raktárakat s hajnalban kezdődött előlről minden, hogy ne legyen nyugodalma a félelembe és fáradtságba gyötört angol védőseregnek. *A Sengleay-félsziget lőszerraktárai a levegőbe repültek, a Manoel szigeterőd tengeralattjáróállomásait szétrombolták, kigyulladt a haditengerészeti hajógyár, a calafranai torpedóraktár betonfalait a legnagyobb ürmérető bombák roncsolták szét, Luka, La Venezia és La Valetta tengerészeti támaszpontjain beomlottak a parti művek s egy lehorgonyzott cirkáló több súlyos találatot kapott, a víztartályokat, a javítóműhelyeket, a száraz hajójavító dokkot és a hajószerszám-csarnokot használhatatlanra bombázták s a lecsapó zuhanóbombázók a sziklába vésett állásokban is elhallgattatták a nehéz légvédelmi ütegeket. A harci- és a vadászgépek mélyrepülésben géppuskázták a katonai célpontokat s elsülyesztettek egy menekülő angol rombolót. A máltai repülőterek kifutó pályái használhatatlanok, a lakosság sziklabarlangokban tengeti életét s az angol katonaság csak a többször elmaradt csodában reménykedik... Az olasz és német légi egységek rohama nem csökken. Mostmár egész épülettömbök dőlnek össze, az élet lehetőségei pusztulnak el s a földalatti rejtekhelyekre bujtatott angol repülőgépek egyre gyöngébben ellenzik meg a tengelyhatalmak kiharcolt légi fölényét. Máltát a végítélet süvítő szele környékezi...*

* * *

A Földközi-tenger keleti és nyugati medencéjének határvonalán, félúton Gibraltár és Port Said között, a sziciliai tengerszoros torkában fekszik Malta, az idegen és jogosulatlan angol uralom központi erődítménye, — *Olaszország ősi életterében. Mindig tengeri támaszpont volt!* Az ókorban is jól ismerték fontosságát és kiváló kikötőit s a hajósnépek véresen versengtek birtokáért. A Spanyolországból Afrikába özönlött *vandálok* birodalomalkotásában Máltának komoly szerepe volt s csak a középkorban hanyatlott el, amikor a Földközi-tenger egész partvidéke évszázadokra belesülyedt a jelentéktelenségbe. A török háborúk idején a *Rhodosz* szigetéről elűzött lovagokat V. Károly császár letelepítette Malta szigetére, ahol tovább folytatták vitéz harcukat a félhold uralma ellen. *Jean de la Valetta*, a maltai lovagok nagymestere 1566-ban alapította *La Valetta* városát s építette meg a hatalmas erődöt.

Az újkor számára *Napoleon* fedezte fel Máltát: az egyiptomi hadjárat idején elfoglalta s francia fennhatóság alá helyezte, de 1800-ban, *Saumarez, Nelson* kalandortábornoka egy kis flottával és két gyalogezreddel *megszerezte a szigetet Angliának*. A londoni politikusok nem ismerték fel Málta fontosságát s csak hosszú évtizedek után rendezkedett be a brit birodalom az új támaszponton, amikor a *levantei kereskedelem* és különösen a *krimi háború*, fontosságát bebizonyította. A maltai őslakók 2000 esztendő óta a római-olasz kultúrkörhöz tartoznak s *gyűlölik az angolokat*. Villongások, felkelések és kalmár alkudozások után, a maltai nép 1921-ben törvényes formák között kivívta részleges függetlenségét, s *Anglia elismerte az új alkotmányt*, amely kétkamarás törvényhozó testületre bízta Malta vezetését. Anglia háromszor *felfüggesztette* a maltai alkotmányt, — 1930, 1932, és 1933-ban, — de a választások így is állandóan *túlnyomó olasz többséget* eredményeztek s 1936-ban az angol kormány végleg megszüntette az alkotmányt s Máltát *koronagyarmati* rangra süllyesztette le... *Azóta egyhuzamban építkeztek lázasan a sziget katonai megerősítésén s ezek a munkálatok sokmillió fontot nyeltek el.* Sziciliától 90 kilométer távolságra, Churchill fenyegető várat, a csatahajók és a repülőgépek fellegvárát próbálta megépíteni, Anglia földközitengeri uralmának megvédésére. *Churchill* híres mondása szerint: „Anglia feltétlenül fenntartja uralmát a Földközi-tengeren s amíg ehhez a jogához ragaszkodik, az Európából Afrikába küldött hadseregek sorsát, *a tengeri haderő* szabja meg..." *Malta sorsdöntő légi bombázása, földrengető cáfolata Churchill hamis elméletének...*

* * *

Az angol foglalások története, az újkori rablások kalózerkölcseit tárja az emberiség elé. *Napoleon már az oroszoknak akarta átengedni Máltát*, csakhogy meghiúsítsa a zsákmányt leső angol hódítási törekvést, mert Napoleon tudta, hogy ahová Anglia a lábát beteszi, onnan előzi az európai gondolatot s az egymásra utalt szárazföldi népek békeszándékát. *A Földközi-tenger medencéjében, Anglia meglopta az összes parti népeket s bőségesen gondoskodott arról, hogy a kifosztott országok gyűlöljék — egymást!* Spanyol, francia, olasz, egyiptomi, török, arab és görög birtokokat kaparintott meg a nagy ragadozó s kihasználta minden nép történelmének gyönge pillanatát, becstelen és álszentül takargatott céljainak elérésére. *Máltát* az őslakóknak foglalta el s szórakozottan megtartotta, *Cyprust* azért szállta meg, hogy Törökországot védje Oroszországtól, *Alexandriát* azért bombázta romokba, hogy egyiptomi békét teremtsen s *Haifát* csak az arab szabadság biztosítására igázta uralma alá. Csodálatosképen, ezek a „segítő" cselekedetek, soha, sehol, semmit sem használtak az őslakóknak, de a Földközi-tengert a brit birodalom szolgálatába iktatták egy olyan erődrendszer tervszerű kiépítésével, amely *az angolok távolkeleti hatalmát is hosszú időre megszilárdította.* Jól mondotta *Mussolini*, hogy a Földközi-tenger Angliának csak *átjáró út*, Olaszországnak azonban *maga az élet!*

A *Szuezi-csatorna* a végletekbe emelte Málta fontosságát s a sziget a *rövidebb* indiai és távolkeleti útvonalon, a legfontosabb felszerelési,

A VEZÉRGÉP MÁLTA FÖLÖTT. JÖN A RAJ, S UTÁNA A MÁSODIK, — A TIZEDIK, AZ ÖTVENEDIK! A GOMOLYGÓ FELHŐK ALATT LA VALETTA HADIKIKÖTŐJÉNEK HALVÁNY RAJZA. A LEVEGŐ ÉS A TENGER HARCA MEGINDULT...

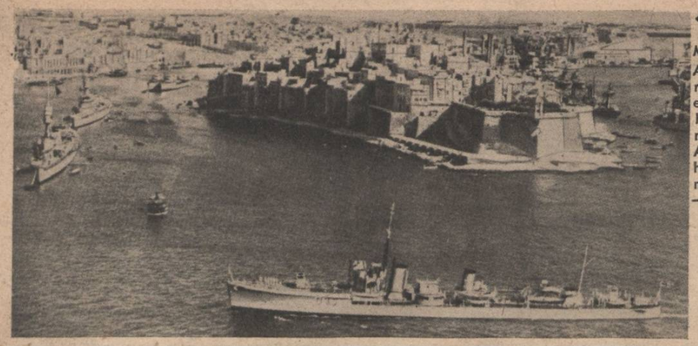

←A FLOTTA-TÁMASZPONT MALTA SZIGETÉN

A régi zsúfolt város s a szép, öreg erődfalak, nagy hátrányai a komoly védelemnek. Az angol hadihajók eltűntek a maltai kikötőből, — csendesebb vizekre...

MALTAI VÉDEKEZÉS! →

Az épület fölött a magasban a légelhárító ágyúk lövedékeinek fehér füstcsomói libegnek. Lent a becsapódó bomba füstje kavarog...

←AKIT AZ UTCÁN ÉRT A SÚLYOS LÉGITÁMADÁS

Maltai asszony, összegörbülten menekül a kegyetlen zajban, valami védett hely felé...

TŰZ, LÁNG, FÜST, A MALTAI LA VENEZIA BOMBÁZÁSA UTÁN

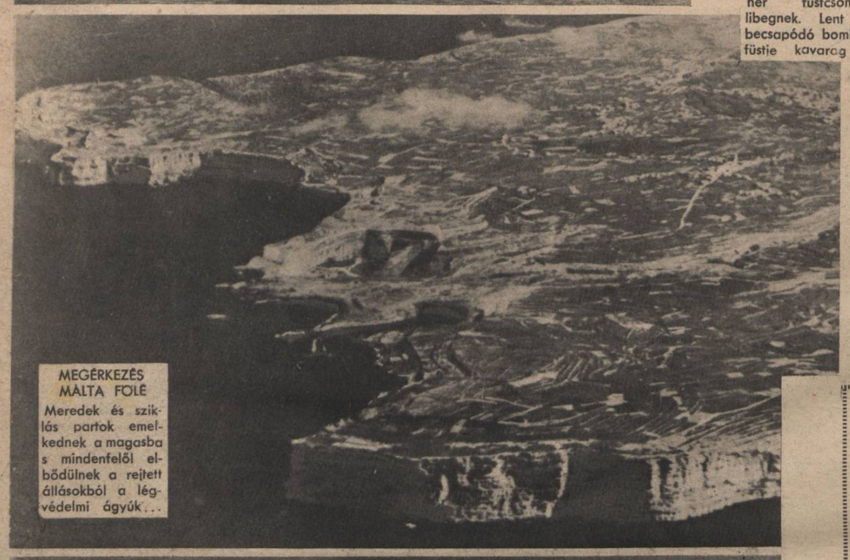

MEGÉRKEZÉS MÁLTA FÖLÉ

Meredek és sziklás partok emelkednek a magasba s mindenfelől elbődülnek a rejtett állásokból a légvédelmi ágyúk...

←

SZIKLÁBA VÉSETT MENEDÉKHELY MÁLTA-SZIGETEN.

A lakosság immár életének nagyobbik részét ezekben az üregekben tölti s az angol uralom végét várja.

KRISZTUS-SZOBOR, LA VALETTA ÉPEN MARADT UTCARÉSZÉN.

Az angolok közel másfél évszázados uralma sem tudta a város olasz jellegét megváltoztatni. Az esthomályból az olasz keresztény művészet nagysága ragyog fel... Málta elszakított olasz föld!

anyagellátási és élelmezési főállomás lett. *Katonailag eszményi Málta fekvése*, mert bárhol lenne baj a hosszú földközitengeri partvidéken, Málta tengeri és légi kikötőiből a segítség rövidesen megérkezhetik a veszélyeztetett pontra. Természetes dolog, hogy ez a feltevés csak a térképen igaz s gyakorlati áttétele attól függ, hogy a fránya ellenség megengedi-e a zavartalan megjelenést a kívánt helyen? Ahogy a tapasztalat mutatja, *mostmár nem engedi meg* s a német-olasz légierő, — mint héjja a csirkéket, — *lenyomja s mozdulatlanságba meresztí Málta katonai erőit.* Körösközül az olasz támaszpontokról, *Szicilia, Pantelleria, Linosa, Lampedusa* és az olasz *afrikai* tengerpart repülőtereiről sűrű hullámokban zúgnak a harci gépek Málta felé s lehetetlenné teszik a sziget hadműveleti felhasználását. *A sebesült angol hajókat Gibraltár kikötőjébe kell vonszolni, a hajókaravánok jobb, ha elkerülik a maltai vizeket s a nagyobb cirkálók, vagy éppen csatahajók, csak öngyilkossági szándékkal futhatnak be La Valetta kikötőjébe.*

A Földközi-tenger világtörténelmi felszabadulásának napja hamarosan elérkezik! Málta tüzeinek égigcsapó lángja a hajnal elé világít...

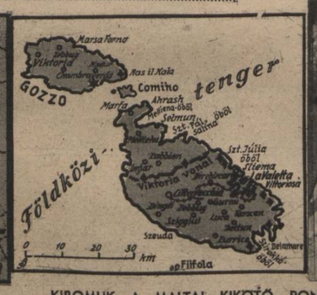

NÉMET HARCIGÉP FEKETE ÁRNYÉKA LA VALETTA FÖLÖTT

A csodálatos felvétel sokszoros megnagyítása elárulja a hadititkokat s az előző támadások eredményeit...

KIBOMLIK A MALTAI KIKÖTŐ PONTOS RAJZA AZ OLASZ BOMBÁZÓK FÉNYKÉPEIBŐL. LÁTSZÓDNAK A HAJÓK A BELSŐ ÖBÖLBEN S A BOMBATÖLCSÉREK A REPÜLŐTÉR FELHASOGATOTT FÖLDJÉN

Ilyen volt La Valetta kikötőjének utcasora a tengerparton, — és

... ez maradt meg belőle az óriás támadás után

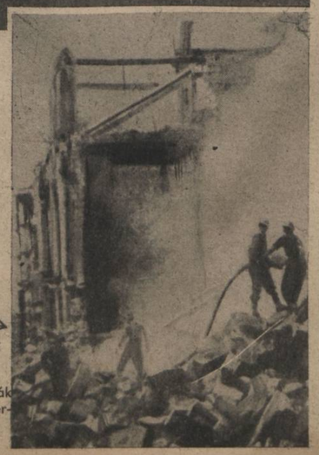

A ROMOKBÓL FELCSAPÓ LÁNGOKAT

az angol katonák oltogatják szerteleníl...

A DUCE
ÉS A HADIÖZVEGY

TÖMEGES KERESZTELÉS
HORVÁTORSZÁGBAN
A volt boszniai területen, egész falvak hagyják el az orthodox szerb egyházat s visszatérnek a római katholikus hithez

Világ

ELKÉSZÜLT A LEGNAGYOBB PORTUGÁL ROMBOLÓ.
A 7000 tonnás „San Bras" vízrebocsájtása. Fent Bettencourt tengerészetügyi miniszter az admirálisok társaságában, lent a vízrebocsájtott romboló.

AHOGY AMERIKÁBAN ELKÉPZELIK... I.
A new-yorki hölgyek kiképzőtisztek vezetésével tanulják a kézigránátdobást, — konzerves dobozokkal s nevetgélve. Fogalmuk sincs arról, hogy mit jelent ma a háború...

JAPÁN HADIDOLLÁR
Az illetékes japán hatóság az elfoglalt amerikai, angol és holland területeken új hadidollárokat bocsájtott ki, Roosevelt biztosan nem szereti...

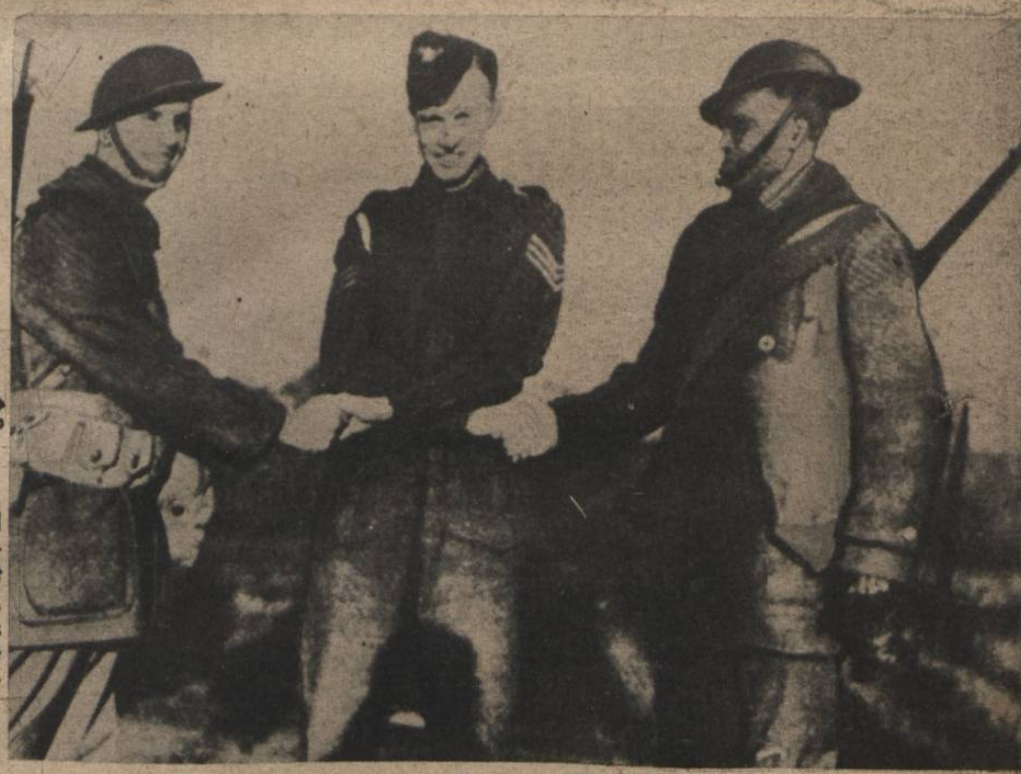

FURCSA RÁDIÓKÉP
ÉSZAKIRORSZÁGBÓL.
Középen egy angol katona keresztbe üdvözli az áthajókázott amerikai katonákat. Nagy a vigasság s mostmár csak front kellene á komoly harchoz...

AHOGY AMERIKÁBAN ELKÉPZELIK... II.
A kongresszus tagjai céllövő gyakorlatokat tartanak, — egyenlőre ilyen vidáman

AMERIKAI NYERSANYAGHIÁN
Az amerikai cserkészek a papírhiány leküzdésére papírhulladékgyüjtő akciót indítottak

A HÁBORÚ

ANGLIA A VÁDLOTTAK PADJÁN!

LÜBECK RÉGI VÁROSNEGYEDÉT ÖSSZEBOMBÁZTÁK AZ ANGOLOK. KÉPÜNK AZ 1173-BAN ALAPÍTOTT GYÖNYÖRŰ LÜBECKI DÓM ROMJAIT MUTATJA...

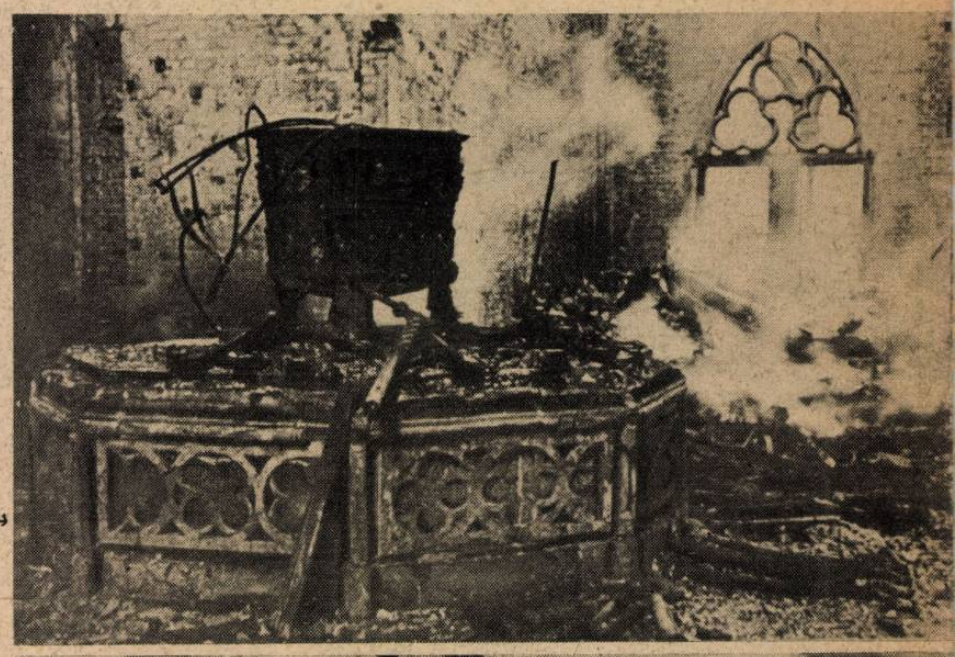

A LÜBECKI MÁRIA-TEMPLOMOT SEM KÍMÉLTÉK AZ ANGOL REPÜLŐK

Az ősrégi oltár és keresztelő medence romjai...

EZ AZ ANGOL KATONAI CÉLPONT?

A vandál bombázás sok helyen feldúlta a páriskörnyéki temetőket, — messze minden hadicéltól...

A LÜBECKI DÓM SZÉTDÚLT BELSEJE

Oltárt, szószéket, padozatot, a felbecsülhetetlen kultúrkincsek romhalmaza borítja...

A GYÁVA PÁRISI ANGOL LÉGITÁMADÁS HALOTTAINAK TEMETÉSÉN...

ST. NAZAIRE

KIHALLGATÁSRA VISZIK ST. NAZAIREBEN AZ ÉLETBEN MARADT ANGOL KATONÁKAT. NEM LEHET MÁR PARTRASZÁLLNI EURÓPÁBAN...

SEBESÜLT, síró angol katona St. Nazaire utcáján. A német helyőrség a kikötő környékén órák alatt megtisztította a házakat a partravergődött, bujdosó angoloktól...

MÉLYSÉGEIBŐL

AZ UTOLSÓ TÉLI CSATÁK ÁLDOZATAI A KELETI HADSZÍNTÉR KÖZÉPSŐ SZAKASZÁN

A vörös hadsereg tömegtámadásai így omlottak össze...

AZ ÚJ SZOVJETFOGLYOK

16 és 17 éves gyerekek, akiket februárban hívtak be kiképzésre s március végén, egy éjjeli támadásnál már fogságba estek...

A VALDAI FENSÍKON ÁGYÚTŰZ, KÖZELHARC S SZURONYROHAM CSENDESÍTETTE EL A VÖRÖSÖK ÁTTÖRÉSI KÍSÉRLETEIT

← KEZDODIK a tavaszi mélység a szovjetfront déli szakaszán! Sár, lucsok és éjjeli fagy próbálja ki a katonát...

AZ ÉGŐ SZOVJETFALUBAN, GAZDÁTLANUL BOLYONG A TEHÉN..

ANGOL FOGLYOK ST. NAZAIRE KIKOTŐJÉBEN

NICO KLAUSEN KAPITÁNY
az amerikai partok előtt több tartályhajót elsüllyesztett tengeralattjárójával...

A LOVAGKERESZTES PHILIPP SZÁZADOS, MOST ARATTA 100. LÉGI GYŐZELMÉT...

AZ AMERIKAI CSATAVESZTÉS SZÍNHELYE.
A Sierra de Mariveles hegylánca a Bataan-félsziget déli csücskében. A hegyi erődvonalból csak kevesen tudtak átmenekülni Corregidor-szigetére.

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK

PORT DARWIN, A FONTOS AUSZTRÁLIAI HADIKIKÖTŐ ÉRIK A JAPÁN TÁMADÁSRA... A BOMBÁZÁSOK ROMBADÖNTIK AZ ÉPÜLETEKET

(Rádiókép)

OLASZ HADIHAJÓ HARCBAN A FÖLDKÖZI TENGEREN

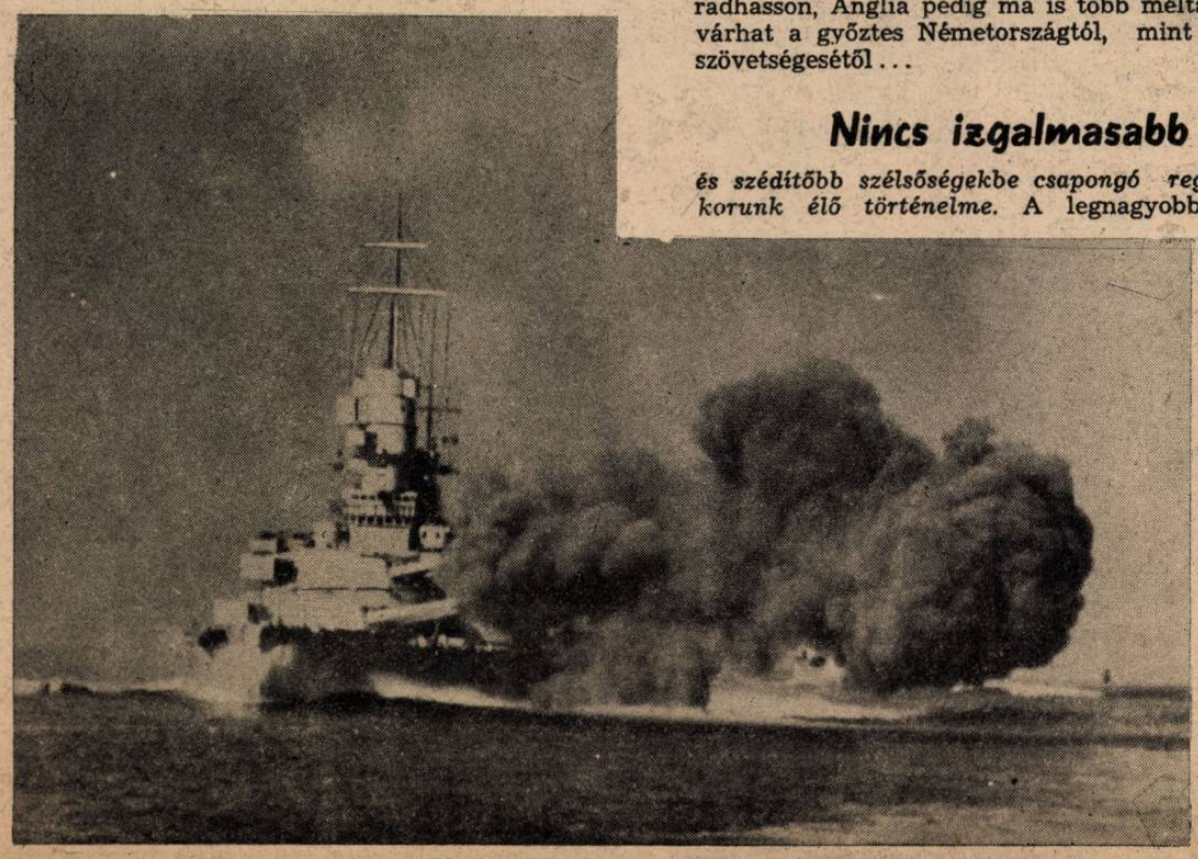

Miért higyjük el egy szavát is a demokráciák katonai és politikai tekintélyeinek, amikor közel 3 esztendő óta csak képtelen és nevetséges jóslatokkal harangoztak a háborús vihar elébe?...

Az ellenséges tábor hadvezérei mesélték, hogy Lengyelország egyedül letöri Németországot; — hogy a franciák segítség nélkül szétverik a tengelyhatalmak seregeit; — hogy Norvégia lesz a nagy temető; — hogy a blokád megfojtja a „fasisztákat"; — hogy elfogy a benzin, a pénz s az ember; — hogy Szerbia és Görögország majd megmutatja; — hogy a szovjet lehengereli Hitler haderejét; — hogy Afrikában omlik össze a front s végül, de nem utoljára, — *jön Amerika*, jön Roosevelt s ha még maradt volna valami, azt is eltakarítja széles aranyseprűjével a demokrata győzelem útjából.

Mi volt igaz a sok nagyképű állításból? Mi maradt meg a fogcsikorgató ígéretekből? Hová tüntek el a jövendő vakfalára festegetett döntő győzelmek? Hol van egyetlen komoly és tartósnak tekinthető eredménye a világot körbelihegő suttogó propagandának? Mit ér a dús Zs-vitamin, a kandalló melletti Roosevelt-csevegés, Churchill haragos fogadkozása és Sztalin fenyegetése?... Összeroskadt minden hazug biztatás, mint a tavalyi hó s eliszaposodott *a vereségre ítélt* régi világ partjain!

Nem az a tételünk, hogy könnyű a tengelyhatalmak végleges, békéthozó győzelme, hanem az, hogy a demokráciák csatavesztése elkerülhetetlen!

Az emberiség szempontjából s a fölösleges vérontás, gyötrelem és nélkülözés megakadályozására csak a tengelyhatalmak gyors és határozott győzelmét kívánhatjuk már, mert a demokráciák történelembe írott sorsa a sikertelen védekezés, a kibontakozás elhúzása és a lassu halódás. Másra már nincs cselekvő képességük, az építés ereje kisorvadt karjaikból s csak pusztulásukkal szolgálhatják a haladást. Félőrültek, csodákba révedező zsidók és a reakció elmeszesedett lovagjai hihetik csupán, hogy az angolszászok és a bolseviki vezérek, az ember világának tökéletes összeomlása előtt uralomra juthatnának. Még a kommunista is a tengelyhatalmak győzelmét kellene kívánja, hogy életben maradhasson, Anglia pedig ma is több méltányosságot várhat a győztes Németországtól, mint amerikai szövetségesétől...

Nincs izgalmasabb

és szédítőbb szélsőségekbe csapongó regény, mint korunk élő történelme. A legnagyobb író sem tud kitalálni a valóságnál színesebb eseményeket s a lélekbúvár gügyögő gyerek lesz a háború mélységeiből feltáruló lelki elferdülések magyarázatánál. Lehull a máz a kollektiv viselkedésről, eltünnek a begyakorolt mozdulatok és szólamok, népek, társadalmak, kormányzatok és életformák kicsordítják igaz lényüket a világ elé s megmutatják rendezetlen, nyers vonásaikat. A humanista Anglia álarca alól kibukkan a középkori kalóz arca, a bohém amerikai bemutatkozik csillapíthatatlan szerzési dühében s mindkettő jobban hasonlít valahogy a vörös szövetségeshez, mint azelőtt... A szovjet vezet ugyan torz embertelenségében, de a kapcsolt demokratatársak sem ütődnek ki megriasztóan a moszkvai környezetből.

Közös élet-halálharcba indultak, de ahol lehet, szívesen meglopják egymást is, vagy legalább meglazítják a kerítést az alkalmatos betörés órájára... *Szovjetoroszország* lenyomult délnek, Irán területén, angol engedelem nélkül. Az *Egyesült Államok* megszállta az angol *Trinidad* gazdag földjét s értesítette az elvérzett hollandusokat, hogy csapatai partraszálltak a középamerikai *Curacao* és *Aruba* szigetén. Jávában hiába várták az amerikaiakat, a *keletindiai* holland gyarmatok odavesztek s a vigaszversenyben a jóságos amerikai nagybácsi rátette a kezét a *nyugatindiai* holland birtokokra... Indiában *Johnson* ezredes meghívta Roosevelt nevében *Nehru* nacionalista vezért Amerikába, — elintézni az angolok háta mögött egy kis üzletet, — s nem az amerikai diplomácián múlott, hogy Nehru nyilvánosságra hozta s nem fogadta el a meghívást... *Menzies*, a volt ausztráliai miniszterelnök Angliában írta meg, hogy az ötödik világrészben súlyos izgatás folyik a brit világbirodalom ellen. Vajjon ki izgathat, ha nem a testvéri érzelmű Amerika ügynökei?... Délamerikából a láthatatlan kezek nemcsak a német és az olasz gazdasági erőket szorítják ki, hanem egy füst alatt, az angolok érdekeltségét is „átveszik" kegyeletből... A tengerentúli angol befektetéseket, a részvénycsomagokat átveszi az amerikai bankárszakszervezet s szállít valamit cserébe Angliának. Az angol fontot szemérmesen megtorpedózzák az erős dollárral, de süllyedését „őszintén sajnálják..." *Litvinov* elképesztő beszédben jelenti ki Washingtonban, hogy a szovjet jogosan és feltétlenül várja az angolszászok *komoly beavatkozását* a háborúba s *Majszki* utcai tüntetéseket rendez London utcáin az elméletben híres „*második front*" megteremtése érdekében...

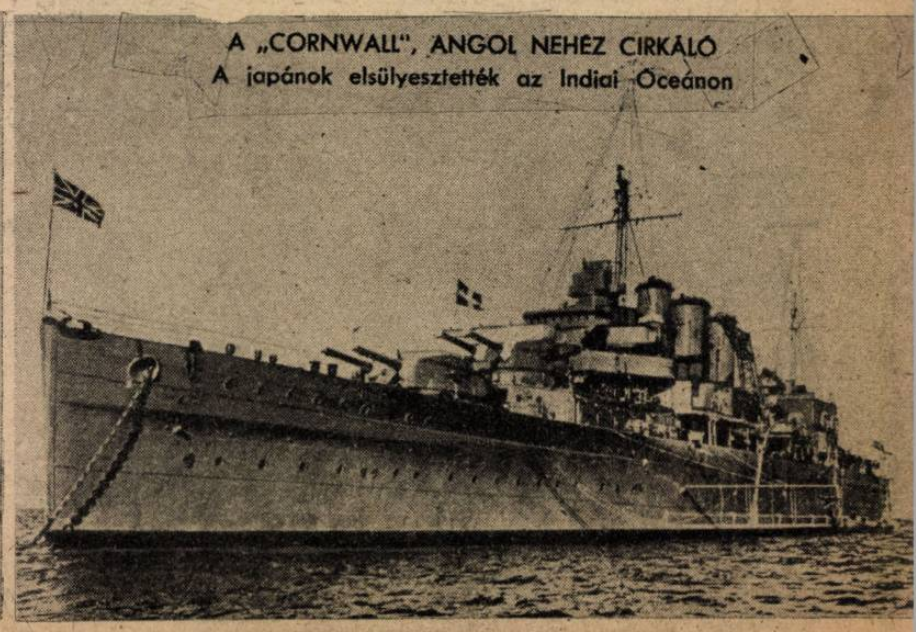

A „CORNWALL", ANGOL NEHÉZ CIRKÁLÓ
A japánok elsüllyesztették az Indiai Óceánon

CEBU VÁROSA

A japán hadsereg egységei váratlanul partraszálltak Cebu-szigetén is s az ellenállás gyors leverése után megszállták a fővárost és az egész szigetet.

JOACHIM MARSEILLE HADNAGY
50 angol gépet lőtt le Északafrikában. Fiatalon, de megérdemelten kapta meg a lovagkeresztet

A VEZÉRI FŐHADISZÁLLÁSON
Hitler első megbeszélése a felgyógyult Rundstedt vezértábornaggyal, Keitel társaságában

ÉS UJ FORDULATOK

Ki hiszi el, hogy ez az aljáig romlott *álszentszövetség*, a katonai vezetésben, a közös tervek kidolgozásában és az áldozatos hadműveleti egységben összeforrhat és győzhet? Minden elmúló hónap új ellentétekről és belső zavarokról rángatja le a frázisok rongyait s nincs messze az idő, amikor ez a *lelki szervezetlenség*, egy siketítő roppanásban nyilvánvaló lesz!

Anglia fizet

elsőnek a demokrácia szervezeti és politikai bűneiért. Angliát hideglelősen rázza a bizalmi válság, népe elkeseredett, az életét félti s szívesebben harcolna, semhogy tétlenül nézze plutokrata vezetőségének tanácstalan botorkálását. Az *indiai kérdés* jégtől terhes viharfelhők árnyékát veti a szigetországra. *Churchill* elküldötte legerősebb politikai vetélytársát az indiai tigrisbarlangba, hogy leráglyák róla a vadak a népszerűséget... Elég jól számított, de az „örökös" angol miniszterelnök ellenségei sem hagyják magukat s a londoni sajtó ellenzéki szárnyán *Cripps* főpecsétőr *„dicsőséges kudarcáról"* írnak... Ez a hét legjobb tréfája.

Az indiai kongresszus elnöke *világtörténelmi katasztrófának* nevezi a delhi-i tárgyalások meghiusulását s igaza van, mert *ma már semmit sem érne egy formai kiegyezés.* A hindu néplélek magába fogadta a kudarcot s csalódását és elkeseredését többé eloszlatni nem lehet. *Tozso* japán miniszterelnök kimondotta a nagy szót: — *India, az indiaiaké* — s ezt a világos állásfoglalást alkirályi kihallgatásokkal senki sem tudja behelyettesíteni. Megadja még Anglia a függetlenséget is Indiának, rövidesen és nagyon későn, de egyelőre még ott tart, hogy *Wavell indiai hadseregfőparancsnoknak Cripps mutatta be a hindu nép vezéreit, miután neki is most mutatták be őket. Ez az eset a legjellemzőbb az egész indiai állapotra.* Londonból utazott Delhibe egy félvörös úr, hogy a hindu katonák élete fölött rendelkező másik angol urat összehozza a szerencsétlen, óriás nép törvényesen választott vezéreivel!... Mennyi gőg s micsoda megszégyenítés húzódik meg egy ilyen merev, semmitmondó bemutatkozási jelenet mögött! *Wavell* tekintélytparancsolóan megigazítja monokliját, de a szomorútekintetű *Nehru* tudja a meghajlásnál, hogy a díszesen aranyozott tábornokot eddig még mindenhol megverték, ahol előfordult s ha nem hagyja el szeszélyesen a jószerencséje, megverik ezután is... *Azad*, a hindu kongresszus elnöke tudja, hogy mit gondol Nehru s Cripps tudja, hogy mi forog Wavell fejében. Szép kis négyes játék lehetett, jól titkolt kölcsönös megvetéssel. *A hinduknak azonban igazuk is volt...* Népük milliói menekülnek már a partvidéki városokból, folyik az erőszakos kiürítés, sok aranyat ér egy rozzant kerékpár, koldusok özönlik el a koldusokat India belsejében s a fényes alkirályi palotában szavakon alkudoznak az angolok, akik hindu ágyútöltelék nélkül a japán támadás első hullámát sem képesek feltartóztatni. *Hát van ennél furcsább regény, képzeletbeli történet?*

Agyonsegíti

Amerika a brit világbirodalmat! Amíg az Egyesült Államok csak úgy féloldalt állott Anglia mellett, még csak döcögött valahogy a hadiszekér, de amióta Roosevelt befordult a harci egyenesbe, azóta négy irányt vett a négy kerék az angol kocsi alatt. *Az amerikai hadiszállítás lecsökkent, a hadszintér a végtelenségbe terült és felaprózta a brit katonai erőt.* Hadihajókat és csapatokat kellett átszalasztani a Csendes-óceán területére, *lassan természetesen,* hogy ideje legyen a japánoknak szétverni a beérkező egységeket... Mire kiderült, hogy kár a benzinért, már odaát voltak az angol erősítések s amikor elhatározták a visszaszállításukat, már Tokió felé hajókáztak — fogságban. Jól írja a londoni *Observer,* hogy ez a kapkodás katonai lehetetlenség s az angol hadsereget 1—2 nagy vállalkozásra kellene összefogni. *De hol, ha annyi szép hely van a szétforgácsolódásra?*

A hét dióhéjjas története ékesen bizonyítja az angol zavart s annak pusztító következményeit. A német különjelentések kétszer számoltak be az *amerikai partvidéken* küzdő tengeralattjárók sikereiről. *Először 16 hajó, 104.000 tonna, később 12 hajó, 94.000 tonna elsülyesztése dermesztette meg az angolszászokat. Az amerikai vizeken eddig 214 hajót pusztítottak el a németek, 1,452.000 tonnát torpedóztak a hullámsírba s ebből 642.000 tonna a tartályhajókra esik, amelyek olajat szállítottak Angliába...*

A *Svédországban* rekedt norvég hajók, amelyek már régebben angol szolgálatban állottak, megpróbálták a hét folyamán az áttörést a német zárlaton. Az eredmény 6 hajó elpusztulása az előőrsnaszádok és a zuhanóbombázók tüzében. A megsemmisített 32.979 tonna elvesztése után, a megmaradt hajók visszamenekültek a svéd vizekre.

Malta bombázásánál felgyújtottak a németek egy angol rombolót, az olasz tengeri haderő pedig

OLGYAY KÁROLY VEZÉRŐRNAGY ÉS KERESZTES GYULA VK. ALEZREDES
látogatása Kievben a megszálló csapatok alakulatainál

TENGERALATTJÁRÓK TALÁLKOZÁSA A TÁVOLI ELLENSÉGES VIZEKEN
A baitársi üdvözlet után szétválnak útjaik az óceánok csataterén

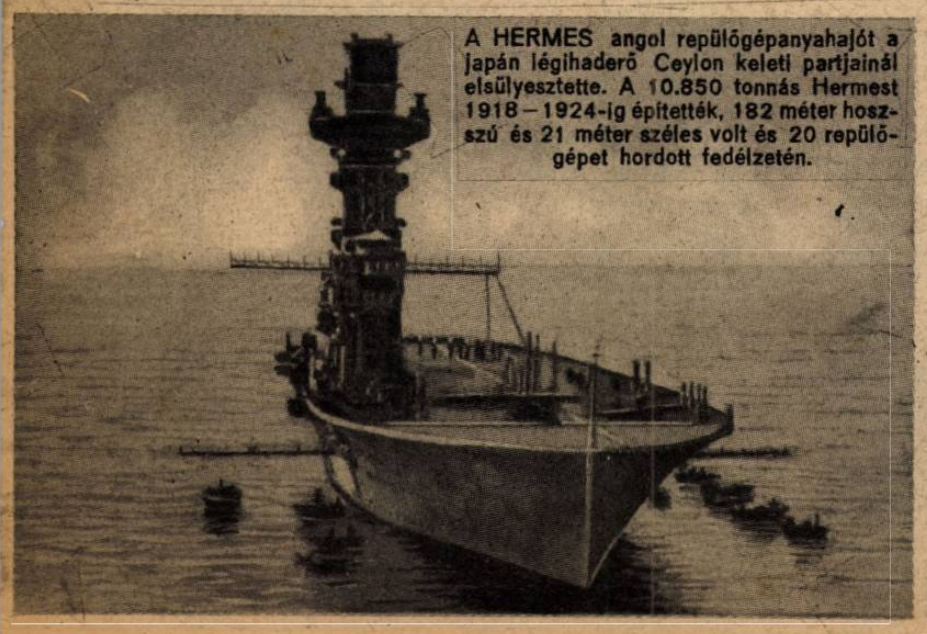

A HERMES angol repülőgépanyahajót a japán légihaderő Ceylon keleti partjainál elsülyesztette. A 10.850 tonnás Hermest 1918—1924-ig építették, 182 méter hosszú és 21 méter széles volt és 20 repülőgépet hordott fedélzetén.

ALEXANDRIA HADIKIKÖTŐJE
Anglia egyiptomi uralmának fő támaszpontja. Német és olasz légi kötelékek, a hét folyamán súlyos támadásokat intéztek Alexandria hadicélpontjaira.

WAINWRIGHT TÁBORNOK
a Bataan-félszigetről átmenekült a corregidori erődbe, de nem valószínű, hogy Mac Arthur tábornok menekülését meg tudja ismételni. Az új hírek szerint a japánok már el is fogták.

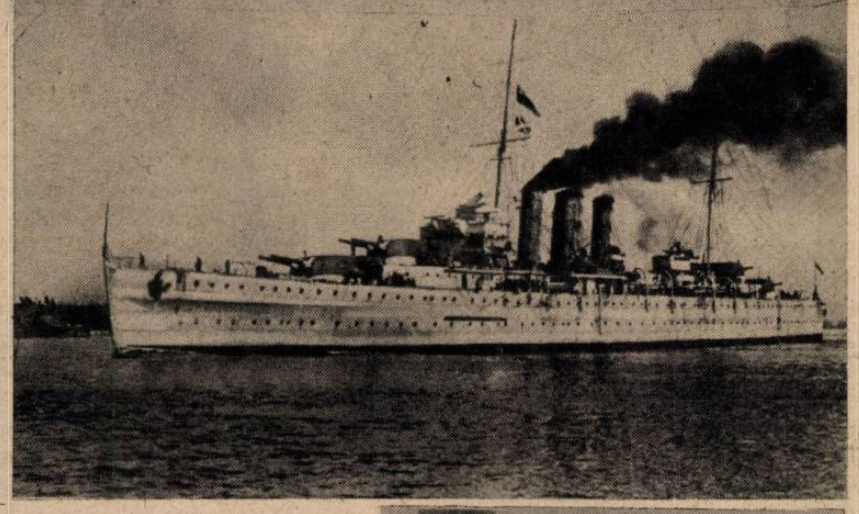

A „DORSETSHIRE" angol cirkálót a japán bombázógépek az Indiai-óceánon elsülyesztették. 650 főnyi legénységének egy része — angol állítás szerint — megmenekült. Anglia elvesztette az uralmat az Indiai-óceán fölött.

JAPÁN ELŐNYOMULÁS A BURMAI MANDALAY FELÉ

NEHÉZ FINN ÁGYÚ
az északi frontszakaszon. Sokat ártott már a szovjetnek...

KOLOMBO
Ceylon fővárosa előtt már japán hadihajók állanak...

LÉGVÉDELMI GÉPÁGYÚ TŰZHARC KÖZBEN, ELLENSÉGES PÁNCÉLOSOK ELLEN

lángbaborította a *Havock* rombolót a nyílt tengeren. *Alexandria* kikötőjében a heves német-olasz légitámadás során telitalálat ért egy javításra behuzott angol csatahajót. A *Földközi-tengeren* egyébként több angol gőzös elveszett. *Angliában* sikeresen bombázták a délkeleti partvidék s különösen a *Humber* folyó torkolatának kikötőit.

Az *Indiai-óceánon* a japánok elsülyesztettek egy 9850 tonnás és egy 10.000 tonnás angol cirkálót, 40 kereskedelmi hajót s lelőttek 60 ellenséges repülőgépet. *A ceyloni tengeri csatában* megsemmisült egy angol repülőgépanyahajó 20 géppel és 664 főnyi legénységgel, továbbá két cirkáló, egy romboló és egy nagyobb őrnaszád. *Az indiai partok védelmére rendelt hajóhad nagyobbik része elveszett s csak szétszórt egységek menekültek el s bújtak meg kisebb és rosszabb indiai kikötőkbe.*

Ceylont már japán hadihajók bombázzák. A Bengáli-öböl bejáratát a japánok őrzik; Burmában változatlan hevességgel folyik *a dicsőséges angol viszavonulás* és a szerény, de halálosan következetes japán előretörés; észak felé az *Irravadi* és *Sittang völgyében* s nyugatnak, *India határára.*

Hová összpontosítsa ilyenformán az angol hadvezetőség a főerőket?... Az Atlanti-óceánra, — ahol Afrika és New York között tátong a hadszintér? A Földközi-tengerre, ahol Malta és Alexandria támadása a legfenyegetőbb méreteket ölti? Északafrikára, ahol élénkül a harc és az egyiptomi lerohanásra is számítani lehet? Ausztráliára, vagy az Indiai-óceánra? A *murmanszki kikötőre,* amit a szovjet követel s ahol most arattak nagy tengeri győzelmet a németek? Vagy próbálja meg a *frontnyitást,* valahol Norvégiában? Talán folytassa minden erejével a *légitámadást a Csatornán át,* ahol egy napon 13 Spitfire vadászgép és egy nagy bombázó a kísérletezés ára? *A három utolsó lehetőség a legesztelenebb, tehát ezeknek van jövője az angol tervekben...*

Amerikát

is megüli a gyász. A *Bataan*-félszigeten beásott amerikai csapatok félreértették a japánok türelmes várakozását és támadásra lendültek *Wainwright* tábornok parancsára. A gyors japán ellentámadás felgöngyölítette az egész frontot, áttörte a derékhadat s az amerikai hadsereg megbizottai fehér zászlóval jelentkeztek a japán főhadiszálláson. Csak nehány száz ember menekült át *Corregidor* szigetére, a többi fogságba esett. A manilai öbölbe szorult hadihajókat és szállítógőzösöket részben összebombázták, részben elfogták a japánok. *Cebu* szigete is japán kézre került. *Corregidor* lángokban áll s füstje elborítja a manilai öblöt. *A Fülöp-szigetek ügye végképen elintéződött...*

Jáva szigetén 88.618 katona-foglyot számoltak össze a japánok, akiknek saját veszteségük 845 halott és 1784 sebesült volt. *Ez a számarány a győzelem titkát árulja el!* Az ausztráliai, angol, amerikai és holland csapatok 1059 harci kocsit, 940 ágyút, 177 repülőgépet, 4228 géppuskát és 1,700.000 kézigranátot engedtek át hadizsákmánynak a nagy fegyverletételnél. *Hősiségről bizony beszélni sem lehet...*

A szovjetfronton

két hét előtt még dühöngött a tél s az elmúlott héten *a déli és a középső szakasz elmerült a hólébe és a sárba.* Talajvíz, áradás, iszap tör az állásokra, éjjel fagy, nappal csurog minden. Ez a hadszinterek legsiralmasabb évszaka. A nagyarányú támadásokkal várni kell a száradásig...

Északon, a Karjalai földszoroson erősen támadja a szovjet a finn állásokat, de sikertelenül. A finn arcvonal előtt 2260 halottat számoltak össze a roham összeomlása után. *A leningrádi és kronstadti kikötőkben a német légierő elpusztította a szovjet maradék hajóhadát.* A *középső fronszakaszon* heves szovjettámadásokat vertek vissza a németek s a légi egységek bombázták *Moszkvát, Rybinszket, Voronest,* az utánpótlási vonalakat és a csapatgyülekezéseket. Az ellentámadások lendületében 69 községből kiverték a vörösöket s a front mögött megsemmisítettek egy bekerített 3000 főnyi partizán csoportot. A *Donec*-vidéken a hidak felrobbantása lehetetlenné tette a szovjeterők felvonulását. A megtámadott *szlovák csapatok* heves harcokban visszaverték a szovjethordákat. A *kercsi félszigeten* többnapos elkeseredett harc fejlődött ki, amelyben a szovjet 112 páncélost veszített. A *kaukázusi partvidék* bombázása állandósult, több szovjetgőzös kigyulladt és súlyosan megrongálódott. *A szovjet légiharcokban 3 hét alatt 1069 repülőgépet vesztett. A finn légierő különösen kitünt eredményes, nagyszerű harcaival.*

A tavasz kezdete általában a légiharcok jegyében áll. Az angliai fegyveres légi felderítés, a Csatorna és a nyugati partok fölött vivott ütközetek, Málta, Alexandria és az egyiptomi vasútvonal bombázása és a szovjetállások ellen intézett tömeges légitámadások, a tengelyhatalmak erősödő légi tevékenységét vezetik be. A történelmi döntés riadóját zúgják az ellenségre lecsapó repülőrajok...

MŰVÉSZHANGVERSENY A GYÁRBAN

A tengelyhatalmak országaiban, évek óta emberfeletti munkát végez a hadianyaggyárak munkássága a hazáért és a közös népi jövendőért. Ebben a háborúban összekovácsolódik a nemzeti lélek s egybeforr a szellemi és testi dolgozók mesterségesen szétválasztott tábora, hogy sok tévedés után, közösen teremtsék meg az új világot. Közkincs lesz a kultúra is, a szépnek, nemesnek, jónak emberi élvezete. A német gyárak csillogó gépei közé bevonul a muzsika s a zenekar élére áll Európa legnagyobb karmestermüvésze, — **Furtwängler.** Padokon, gépeken ülnek a munkások, fiatalok, öregek s hallgatják mélységes áhitattal a felszárnyaló zenét. Elmerülten, tisztán, emberi együvétartozásban merülnek el a művészet halhatatlan szépségeibe s a munkahelyet megnemesíti a hétköznapi ünnepség, amelynek dallama új erőt ád a munkához és a győzelmes béke kiküzdéséhez...

MEGHÍVÓ a déli munkaszünet-koncertre, az A. E. G. berlini gyárában

A MUNKÁSOK ÁRADATA összegyülekezik a nagy munkateremben

A DOLGOZÓK ELMERÜLTEN HALLGATJÁK A ZENÉT

FURTWÄNGLER A ZENEKAR ELÉ ÁLL...

FURTWÄNGLER A MUNKÁSOK ELŐTT.

A világhírű karmester a félhomályba borult gyárteremben művészetének javát s Wagner muzsikájának mélységeit varázsolja a dolgozók elé. Minden mozdulata, kezének, arcának intése s átszellemült művésznagysága magával ragadja a mesterhez méltó zenekart és a hálás hallgatóságot. Ezek a képek a művészi áhitatot örökítik meg

RÉGI MAGYAR VILÁG

Az *1844-es esztendő* magyar közviszonyairól, minden magyarázat nélkül is sokat árulnak el a budapesti sajtóba belekerült vidéki hírek. Ha nem is olvasunk a sorok között, akkor is kialakul a sajátságos kép előttünk, ennek a régi kornak közrendjéről s jó és rossz tulajdonságairól, ahogy a kis dolgok egységbe rakodnak s feltárják a multat.

Minden sorakoztatás nélkül, betűrendben következnek egymás után a magyar városok, a maguk jellemző apró eseményeivel:

BÉKÉSCSABA.

«Tavaszelő havában megyénknek sok évtized óta vízmentes vidékeit rendkívüli árvíz pusztította. Gyula és Csaba mezővárosoknak egész utcái vízben állottak s a két helyen több száz szerencsétlennek, kiszakíttatván lakjaikból, idegen fedél alatt kellett keresni, maguknak és családjaiknak irgalomadta menedéket. Eddigelé mintegy *húsz ház ledőlt* s igen számos erősen megrongálódott.»

BÉKÉSGYULA.

«Május 25-én délután 1—2 óra között a tűz egy izraelita lakán kiütvén, szélfúttában minden útbaeső, összesen *negyven házat,* mintegy kilencven családnak minden vagyonát hamuvá tevé. A járásbeli hatóság hivatalos összeírása szerint a szerencsétlen családoknak 32 ezer forintot meghaladó kárt okozott.»

DEÉS.

«A napokban a tisztviselőség egy *bankjegy terjesztő* társulatnak akada nyomába, az igen ügyesen készített gépely is megtaláltatott, mellyel kizárólag *100 forintosok készíttettek,* még pedig meglepő tökéllyel...»

EGER.

«Február hó elején városunk eléggé sáros utcáin a helybeli lakosság kortyeskedett, mert bírót akart választani, de ez elhalasztatott. Különös, hogy a kortyeskedés oly ragadós, városunk erről mit sem tudott még három évvel ezelőtt, és *a mult évben már csak katonaság s vérengzés által korlátoztatott..* Most azonban csend uralkodik.»

EPERJES.

«A napokban egy orvos egy ügyvédet egy réz-gyertyatartóval a casinóban oly súlyosan sujtott kétszer fejbe, hogy életéhez kevés remény van. *S-omorú dolog, ha még egy casinóban sincs életünk biztonságban...»*

GYÖR.

«Alakult sok havunk elsikálására, — mely városunkban a pesti minta szerint, olvadásig meghagyatik, — *egy fáklyás, álarcos, szánkázó társaság,* de a mulatság elromlott. Újvárosunkból midőn a belvárosba hajtattak, az óra kiáltására kijött toronyőr, a szokatlan világosságtól megvakíttatván, *a tűzharangot félreverte.* Erre lövés, dobolás, futás támadt s a szánkázók, — nagyon tisztes urak, — a rájuk következő méltatlanságok elkerülésére mulatságukkal felhagyni kénytelenítttettek, — *s ezt tőlük vártuk is.»*

ILLAVA.

«Nem hagyhatjuk említtetlenül egy itt született, de később Tolnába elszármazott nem nemes születésű földműves nemes tettét, ki végrendeletében tót ajkú atyafiai magyarosítására *4000 forintot hagyott,* oly meghagyással, hogy azon pénzből egy nyilvános magyar iskola állíttassék Illaván.»

IPOLYSÁG.

«Megtörtént nálunk az árendátori ebéd. Ez azon ebéd, melyet a káptalan-tized váltságdíjából az illető tisztelt káptalan bőkezűsége a megyét évenkint megvendégeli. Ez magában dícséretes tett. *De nem lehetne-e ezt a párszáz forintot, mely egyetlenegy ebéd s estvére elfogyasztatik, hasznosabb célra fordítani?* Úgy a tisztelt káptalan, mint a nemes megye ezt már évek előtt átlátta s tanácskozás tárgyává tevé, de hogy a két hatóság között *melyik rendelkezzék,* ez jogsurlódást támasztott *s így mi ezután is évenkint egyszerre egypár száz forintot evendünk meg...»*

JÁSZBERÉNY.

«Egyetlen toronyóránk számlapjait az eső lemosta *s most már sohasem tudjuk, hány óra.* Órásunk ugyan kénye szerint javíthatná, de biz a mutató még eddig a «hat» számon lóg, — sikerült ugyan néha a «hét» számig csavarni a mutatót, *de mivel ez zsidó szám, csakhamar visszaesik...»*

JÁSZBERÉNY.

«Elmondom, hogy nem régiben egy szomszéd városkában a színlap-cédulán a helyek ára rovatában ez állott: Első hely: *kétszer töltve.* Második hely: *egyszer töltve, — azaz egy fazék, — töltött káposztával...»*

KALOCSA.

«Tél apó az idén hatalmasan megrázta felettünk pelyhes szakállát, van elég nagy havunk. Kinek legnagyobb baj ez, mint a szegény nyulaknak, kiket ilyenkor botokkal, sőt lőcsővel is fegyverkezve, kuvaszokkal űz a legutolsó pór is. *Itt mindenkinek szabad vadászni és vadásztatni, csak az — uraságnak nem...»*

KALOCSA.

«A kalocsai templomrablók vagy elorzott drágaságaik felfedezőjének a kalocsai nagyságos főkáptalan *ezer forintot* tett ki jutalmul. Az elorzott jószágok közt nevezetesebbek *a)* egy ötvenhat fontot nyomó remek ezüstművű lámpa, *b)* tizenhárom jól megaranyozott ezüst kehely, *c)* tíz ezüst patena s egy kézi feszület. *Valóban kívánatos volna, ha ily gonosztevők világra se jöhetnének. Nem lehetne-e delejenceket (hipnotizálókat) ily alkalommal próbára tenni?...»*

KASSA.

«Egy furcsa lopást kelle megemlíteni. A mult hetivásáron egy lovat szekerestül, a rajta levő hatodfél köböl búzával együtt elloptak.»

KESZTHELY.

«Tegnap volt az első táncvigalom az *«Amazon»* című fogadó termében, s hogy ki ne felejtsem, a körmagyart és francia négyest is megkísérlettük párszor, *de mindannyiszor bele sültünk!* Voltak dicsőséges zavarok, volt kacaj, volt botrány, volt mindenféle, — bizony, bizony *nagyon jót tenne egy táncművész,* ha felkeresne bennünket. Ami a botrányt illeti, ez már nálunk divattá vált, emlékezzünk csak a mult farsangi eseményre, mely a vigalmat rögtön szétoszlatta, még most is borzadunk, ha eszünkbe jut...»

KESZTHELY.

«Már régóta, csaknem minden nap iszonyú lángok verdesik az eget, *a közeli falukat egyre gyújtogatják* s rémesen tűnik a bércek fölibe vérfényük, így égett porig a mult hetekben *Delej* falu és *Türgye* városkának egy része. Mi is nagy rémületben vagyunk, *mert levél küldetett hozzánk, melyben két nap volt kitűzve városunkat lángok prédájává teendő,* de a nagy őrködés megmentette e két nap borzalmaitól Keszthely lakosait. Azonban jelen május 16-án éjfélkor, — minden vigyázat mellett is, — *két helyen gyulladt egyszerre tűz, éjfél után a harmadik,* mi nem terjedett szét, mert az éber nép szerencsésen elnyomta. *A gyujtogatók még eddig rejtve maradtak. Tegnap ismét találtak fenyegető leveleket elhányva...»*

KOMÁROM.

«Február 8-án roppant számú néptömeg indult meg három osztályban a legközelebb tartandó tisztújításra ünnepi zászlókkal, miknek *vörös színe* a haza iránti meleg szeretetet hirdette. A zászló alá esküdött nemes atyafiak között számosan magyar mentékben s kardosan jelentek meg. A zászlótartók körül megannyi előbbkelő őrök, kiknek arculatán délcegen nemes kifejezés ömlött el, a többi atyafiak pedig több cigánybandák kíséretében ballagtak. A roppant számú sereg sorát pedig egy nagy *lovas dereglye előzte meg, melyet 75 egymásután fogott csinos szerszámú ló vontatott,* egészen hajózási modorban s ugyanazon műszavak kiabálása közt, miket a dunai hajósnép ily alkalommal használni szokott. A folytonos ostorcsattogás a város egyik végétől a másikig hallatszott, elannyira, hogy az egész várost mozgalom és elevenség futotta át. *Ezen mutatvány Sárközy József másodalispán úr tiszteletére szolgált, kit újra megválasztandó, a városi nemesség közakarattal megindult...»*

MUNKÁCS.

«A casinóbál kezdetén a szép körmagyart *tűzlárma* szakította félbe s vad kiáltások közt a terem kevesek híján kiürült. A rosszul kezelt *légfűtés* az egész mulatságot majd tönkre tette; a csavarok eltévesztése miatt előbb füst, majd láng is ütött fel alulról, mi azonban tüstént leöntetett. A szép körtánc folytatódott s a megszakadt táncestély reggel fél ötig tartott.»

OROSHÁZA.

«Április 30-a előtti vasárnapon *százados ünnepet ült Orosháza* Békés megyében, emlékére annak, hogy *1744-ben elődeik Dunántúlról költöztek át mostani hazájukba, hogy egy virágzó falut alapítsanak.* A színmagyar város okos és becsülendő tanácsa azt határozá, hogy *eszmeiszomra mitsem költend, ellenben a lakomára szánt pénzt alapítványul teszi le a jövendőségnek. Így történt, hogy az egyháznak ezer s a szegények kórházának szintén ezer forintot ada tőkéül a helység, mely összveget a céhek nevezetesen szaporiták pénztáraikból..»*

PÉCS.

«Vashámorunk lesz és pedig nagyszerű. A gömöri vashámori társaság e tekintetben nagyon is jó és nagyhasznú eszmét kezd létesíteni. Kőszenünk eddig nem is használtatott, vasunkat is Stejjerhonbul hozattuk, de ez most, vashámorunk által *mind másként lesz.* A lelkes társaság jogot nyert városunktól húsz évre a maga hasznára annyi kőszenet ásatni, mennyit csak felhasználhat és *ezért fizet a városnak évenkint száz forintot.* Kereskedőink is örvendeznek, hogy nem lesz többé szükség Grácból hozatni vasat. Szóval az egész hámorügy jól áll. Annyira, hogy már részvényt sem kapni, pedig gróf Batthiány Kázmér húsz, és Czindery úr is húsz részvényt szeretett volna venni. Bár minden hazai hasznos vállalatnak részvényei ily kapósak volnának.. *A hámor, mint mondják, naponta háromszáz embernek fog munkát adni.* Városunk legújabban abban is sokat nyert, hogy február 20-tól *királyi postai gyorskocsi és delizsánc is kezd hozzánk járni.* Eddig alig tudtunk Pest felé fordulni, de az mégis csak soknak tetszik sok előtt, hogy *csak 14 forintért mehet az új alkalommal az ember innen Pestre. — Linberger* úr hozzáfogott már nagyszerű cukorgyárának felállításához, bérlel már földeket cukorrépa termesztésre és fölszólítja a termesztőket, lépnének vele egyezkedésre termesztendő répájukra nézve. — *A selyemgyárunk teng...»*

POZSONY.

«Ifj. *Zichy Ferenc* gróf mozdítására *Széchenyi István* gróf s más jeleseink hozzájárultával a szedertenyésztés és selyemészet ügyeinek előmozdítására részvénytársaságot alakítanak, melyhez még a megye s városnak némely buzgalmas egyedei is csatlakoznak. — *A Kliegl javára* (a szedőgépet akarta feltalálni, s elég sikerrel is kísérletezett) *rendezett színmutatvány 17, mondd tizenhét forintot jövedelmezett.* Alig bírtuk ezen nagy számot leírni, csak azon aggódunk, *lesz-e Kliegl nek elég nagy ládája, hová ez beleférne?* — A pozsonyi takarékpénztár másfél millió forintot hoz keringésbe a pozsonyiak közt...»

ROHONCZ.

«Január 30-án mezővárosunk kigyulladván, száz és néhány ház lőn a tűz martalékává. Mint halljuk, a tűz vigyázatlanságból ütött ki s a szél miatt oly erőre kapott, hogy a tizedik, sőt huszadik házra csapta át a szikrákat. *Vasmegyének pár éven át, csupán tűz-elem okozta kárát másfél millióra bizton tehetjük.»*

SZÉKESFEHÉRVÁR.

«Színpadunk, melynek terme farsangon tánchelyül szolgált, jelenleg sem üres, *de azon nem honi színészek,* — idegen növény nálunk, — *hanem scandináviai mechanikusok rángatják dróton szegény városunk nehezen gyüjtött filléreit.* Szép szer, különösen díszítvények, városok, házak, fénypaloták, s azoknak egy roppanásra történt átalakulása, de nem annyira szép, hogy a pénzt, melyet érte tőlünk elvisznek, kevesellenők...»

ÚJVIDÉK.

«A lövésztársulat zenekart alakított, mely igen *ízletes magyar ruházattal van ellátva.* Első nyilvános fellépése a lövészkertben volt, felséges királyunk születése napján, melyet a szokott istentiszteleten kívül barátságos lakomával is megült a lövésztársaság.»

VESZPRÉM.

«Nem lehet nem említeni, s egyszersmind az illető törvényhatóságnak figyelmébe ajánlani azon *sátoros cigányokat,* kik a honban még mindig szabadon barangolnak és útközben elől utól pusztítanak, ragadoznak. Hozzánk is elhatott híre közel falvakból, hol a napokban egy ily száskaraj keresztül húzódva, mi útjába esett s hozzáférhető volt, felemésztett, egyes utasokat ki is fosztott s miközben egy mészároslegényt megtámadván, attól mindenét elszedték és nagy czüst gyűrűje kisujjáról le nem jövén, *azt ujjastól együtt levágták kezéről...»*

VESZPRÉM.

«Ha felmegyünk a vár bástyáira és a díszpaloták közül egy tekintetet vetünk alá a völgyi utcáinkra, látni fogjuk, miképen szédeleg némely idegen, nem tudván honnan jött és hová megy szállást keresni, de a gacsos sikátorok közt nem boldogul; — így sóhajtozik, *bárcsak feliratások volnának a szegletházakon.* Itt nem lehetne nevetni, ha valaki subájára egy gombolyag fonalat kötne, hogy a kínos útvesztőkben el ne tévedjen, — *nem is hiszem, hogy legyen e honban városunknál rendezet'enebb, ez csupa szikla, csupa völgy, zig-zug, ki nem látta, fogalma sem lehet róla. A járdán kell nézni a kocsikat, mint bukdosnak...»*

Dehát ez 1844-ben volt így. Azóta sokat változott a világ s nagy kár bizony, hogy a *vadvizek pusztításairól,* újabb 100 esztendő mulva is, 1844-es dolgokat olvashatnak boldogabb utódaink...

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: Dr. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel.: Grátzer Antal. Szerkesztőség: Budapest, V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 5. Telefon: 144—400. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér. Csekkszámla: 21.363. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén, Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

ANGOL-EGYIPTOMI BARÁTSÁG

lejts el mindent testvér, mától kezdve szabad szövetségesünk vagy!...

ROSSZ GYEREKEK TITKAI

kis Winston, Sztalin Józsika fülébe súgja a háború ni határokat ... (Simplicissimus.)

A NAGY EMBERBARÁT

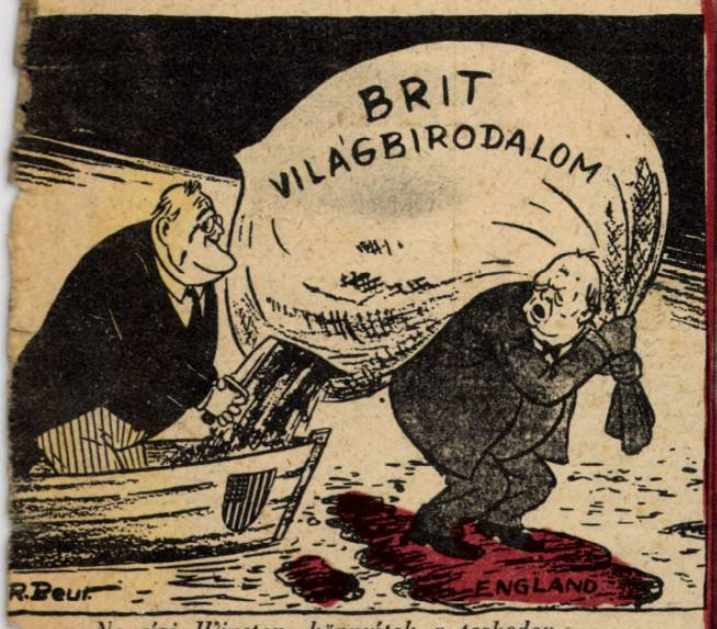

— Ne sírj Winston, könnyítek a terheden ...

UJ SZOBOR LONDONBAN ÉS MOSZKVÁBAN

BESZAKADT A JÉG!...

A LEGMODERNEBB ANGOL KISZOLGALÁS...

AZ AMERIKAI BŰVÉSZ

— Hát Aladárkám, mi jót csináltok ott a Torma-kiviteli R.-T.-nél?

— Köszönöm kérdésedet ... reszelünk ... reszelünk! ...

MAC ARTHUR TÁBORNOK, AZ AUSZTRÁLIAI KENGURUK ÉLÉN.

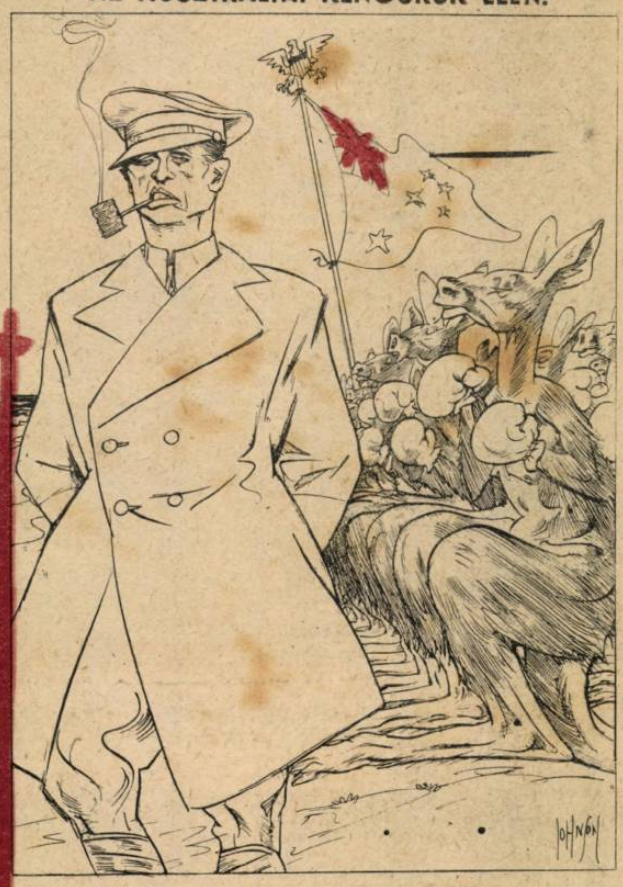

Wavel erőt gyüjt a következő dicsőséges visszavonuláshoz ...

CHURCHILL, AZ ÖRÖK KISÉRLETEZŐ...

A HONVÉD UKRAJNÁBAN: HARCBAN — ÉS VÍDÁM PIHENÉSBEN